

สรุปย่อคำวินิจฉัย

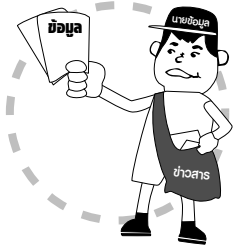
เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

ของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมาย

ปี 2542 - 2548

คำวินิจฉัย ที่ สค 1/2542

1

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับผลการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้บริหารธนาคารแห่งประเทศไทย

ผู้อุทธรณ์ : นายบากบั่น ฯ

หน่วยงานที่รับพิทชอบ : ธนาคารแห่งประเทศไทย

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ เป็นผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ประชาธิปไตยธุรกิจ บริษัท มติชน จำกัด (มหาชน) ได้มีหนังสือถึงธนาคารแห่งประเทศไทยเพื่อขอสำเนาผลการตรวจสอบคุณสมบัติของนายเกียรติชัย ผู้อำนวยการฝ่ายนโยบายสถาบันการเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย รวม 5 รายการ คือ หลักเกณฑ์การตรวจสอบคุณสมบัติบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ธนาคารแห่งประเทศไทย บันทึกการประชุมคณะกรรมการธนาคารแห่งประเทศไทย บันทึกของฝ่ายตรวจสอบธนาคารแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับการให้สินเชื่อแก่ธุรกิจที่นายเกียรติชัยมีส่วนเกี่ยวข้อง บันทึกการประชุมคณะกรรมการธนาคารแห่งประเทศไทย และบันทึกสรุปประวัติและพฤติกรรมของนายเกียรติชัย

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามมาตรา 15 (6) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 และถือเป็นเอกสารที่กำหนดชั้น ความลับตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2517 ทั้งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งได้รับการคุ้มครองตามมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

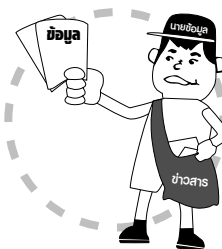
การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาเอกสารที่ผู้อุทธรณ์ต้องการทั้ง 5 รายการแล้วเห็นว่า เอกสาร 4 รายการ ไม่มีกฎหมายคุ้มครองธนาคารแห่งประเทศไทยมิให้เปิดเผยตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มีเพียงเอกสารสรุปประวัติและพฤติกรรมของผู้ผู้อำนวยการฝ่ายสถาบันการเงินฯ เท่านั้นที่เป็นข้อมูลส่วนบุคคล แต่เนื่องจากนายเกียรติชัยดำรงตำแหน่งที่มีความสำคัญต่อระบบการเงินการคลังของประเทศ ดังนั้น แม้ว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นข้อมูลส่วนบุคคล แต่การเปิดเผยจักเป็นประโยชน์ทั้งต่อหน่วยงานของรัฐ คือ ธนาคารแห่งประเทศไทย และเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยเอกสารทุกรายการตามที่ผู้อุทธรณ์ขอ

10 กุมภาพันธ์ 2542

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : นายดำรงศักดิ์ ฯ

หน่วยงานที่รับพิทชอบ : กระทรวงยุติธรรม

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ถูกร้องเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ขณะรับราชการเป็นเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ กรมบังคับคดี จึงถูกตั้งกรรมการสอบข้อเท็จจริงและถูกไล่ออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์จึงขอคัดสำเนาเอกสารการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงต่อกระทรวงยุติธรรม

เหตุผลในการปฏิเสธ

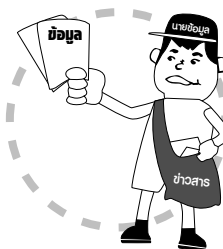
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากเป็นความลับทางราชการ การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด **ตลอดจนเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น** ตามมาตรา 15 (4) (5) และ (6) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า เหตุผลที่กระทรวงยุติธรรมกล่าวอ้างนั้นฟังไม่ขึ้น โดยคณะกรรมการฯ เห็นว่าเอกสารสำนวนการสอบสวน เป็นข้อมูลข่าวสารราชการที่อยู่ในความครอบครองของกระทรวงยุติธรรมซึ่งมิได้มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย ทั้งยังเป็นสิทธิของผู้อุทธรณ์ที่จะได้ตรวจดูและได้รับสำเนา ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลตามที่ขอแก่ผู้อุทธรณ์

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารคำขอใช้ไฟฟ้า และหลักฐานประกอบคำขอของบริษัท ทีเอ็มเอ็มที เซอร์วิส จำกัด

ผู้อุทธรณ์ : นายศุภชัย ฯ

หน่วยงานที่รับพิทชอบ : การไฟฟ้านครหลวง เขตนนทบุรี

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์เป็นตัวแทนกลุ่มเรียกร้องความเป็นธรรมกรณีที่ราชพัสดุตลาดใหม่ดอนเมือง ได้ขอตรวจดูและขอสำเนาเอกสารการขอใช้ไฟฟ้าของบริษัท ทีเอ็มเอ็มที ฯ และการให้อนุญาตตามคำขอใช้ไฟฟ้าต่อการไฟฟ้า-นครหลวง เขตนนทบุรี

เหตุผลในการปฏิเสธ

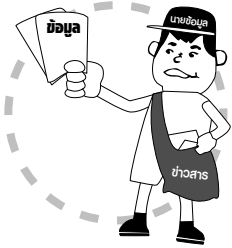
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เอกสารที่ขอไม่เข้าหลักเกณฑ์ตามมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ซึ่งเป็นเอกสารที่ต้องจัดให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการฯ ได้ตรวจสอบเอกสารคำขอใช้ไฟฟ้าและหลักฐานอื่นๆ แล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามมาตรา 15 (6) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 เหตุผลในการปฏิเสธของการไฟฟ้านครหลวงจึงฟังไม่ขึ้น

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยเอกสารทั้งหมดตามที่ผู้อุทธรณ์ขอ

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : นายหลา ฯ

หน่วยงานที่รับพิทขอ : จังหวัดสุโขทัย

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์เป็นอดีตผู้ใหญ่บ้าน ถูกจังหวัดสุโขทัยมีคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 5 ตำบลไกรนอก อำเภอกงไกรลาศ จังหวัดสุโขทัย กรณีขาดคุณสมบัติ เนื่องจากมีผู้คัดค้านว่านายหลามีภูมิลำเนาอยู่หมู่บ้านอื่น และคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงพบว่า นายหลามีได้มีภูมิลำเนาอยู่หมู่ที่ 5 จริง

เหตุผลในการปฏิเสธ

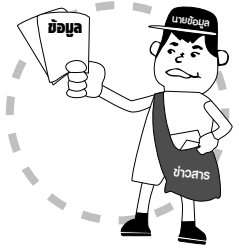
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่าเนื่องจากเป็นกรณีที่ต้องรักษาไว้เป็นความลับตามมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 และ ตามมาตรา 15 (4) (5) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือ เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลเกินสมควร

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า การปฏิเสธด้วยเหตุผลดังกล่าวของจังหวัดไม่อาจรับฟังได้ เนื่องจากสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของจังหวัดสุโขทัย มิได้มีลักษณะเป็นข้อมูลส่วนบุคคล และไม่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มาตรา 15 (6) นายหลาจึงมีสิทธิตรวจสอบและขอสำเนาได้

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้จังหวัดสุโขทัยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ตามที่ขอ

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง

ผู้อุทธรณ์ : นายสมบัติ ฯ

หน่วยงานที่รับพิทขอ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ในฐานะตัวแทนพรรคนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงได้มีหนังสือขอให้มหาวิทยาลัยรามคำแหงเปิดเผยบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภานักศึกษาและองค์กรนักศึกษา ประจำปี 2542

เหตุผลในการปฏิเสธ

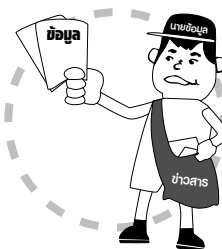
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า คณะกรรมการอาจารย์ที่ปรึกษาฝ่ายกิจการนักศึกษา มีมติว่า ไม่สมควรให้เปิดเผยรายชื่อและบัญชีผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยเห็นว่าการใช้สิทธิเลือกตั้งเป็นเอกสิทธิ์และสิทธิส่วนบุคคล จึงจำเป็นต้องให้ความคุ้มครองสิทธิของนักศึกษาที่มาใช้สิทธิในการเลือกตั้งและไม่มาเลือกตั้ง

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า การปฏิเสธของมหาวิทยาลัยฯ ตามเหตุผลดังกล่าวไม่อาจรับฟังได้ เนื่องจากรายชื่อผู้มีสิทธิในการเลือกตั้งและผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งมิได้เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล แต่เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ และการเปิดเผยมิได้กระทบต่อสิทธิของบุคคล หรือไม่ทำให้บุคคลใดได้รับความเสียหาย เพราะมิใช่เป็นการเปิดเผยว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งใช้สิทธิเลือกบุคคลใด อีกทั้งไม่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มาตรา 15 (6)

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลให้แก่ผู้อุทธรณ์ตามคำขอ

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ชื่อและที่อยู่ของผู้อ่านผลงานทางวิชาการ

ผู้อุทธรณ์ : นายมนูญ ฯ

หน่วยงานที่รับพิตชอบ : สำนักงาน ก.ค.

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์เป็นอดีตข้าราชการครู สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดราชบุรี มีหนังสือถึงสำนักงาน ก.ค. ขอเอกสาร 4 รายการ คือ ชื่อของผู้อ่านประเมินผลงานทางวิชาการของนายมนูญ สำเนาหนังสือเชิญประเมินและหลักฐานการรับเงินค่าประเมิน ข้อสังเกตเกี่ยวกับผลงาน และมติที่ประชุมที่ไม่อนุมัติผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์

เหตุผลในการปฏิเสธ

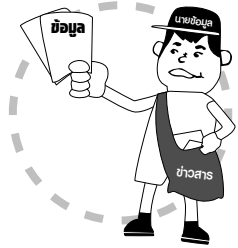
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้อ่านประเมินผลงานทางวิชาการ หากเปิดเผยจะทำให้ผู้อ่านประเมินผลงานทางวิชาการขาดความเป็นอิสระในการที่จะพิจารณาผลงาน ทำให้การประเมินไม่เป็นไปตามหลักวิชาและความเป็นจริง และถือว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และเป็นข้อมูลข่าวสารตามนัย มาตรา 15 (2) และ (5) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ชื่อผู้อ่านผลงานทางวิชาการและเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลงานทางวิชาการ ไม่มีกฎหมายห้ามไว้มิให้เปิดเผย หรือระเบียบกำหนดชั้นความลับไว้ เพียงแต่เป็นการปฏิบัติสืบเนื่องกันมา จึงไม่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยชื่อผู้อ่านประเมินผลงาน การอ้างมาตรา 15 (2) และ (5) น่าจะไม่ต้องด้วยเจตนารมณ์ของกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ประกอบกับกรณีนี้ การประเมินผลงานทางวิชาการได้เสร็จสิ้นลงแล้ว ดังนั้น เพื่อความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และเพื่อปกป้องรักษาประโยชน์ที่สำคัญของเอกชน รวมถึงประโยชน์สาธารณะ

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ตามที่ขอ

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำขออนุญาตก่อสร้างท่าเทียบเรือพร้อมทั้งคำพิพากษาของศาลที่เกี่ยวข้อง

ผู้อุทธรณ์ : นายวิสันต์ ฯ

หน่วยงานที่รับพิทขอ : กรมเจ้าท่า

เหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงกรมเจ้าท่า ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการขออนุญาตก่อสร้างท่าเทียบเรือของนางสุวรรณจำนวน 3 รายการ และขอสำเนาคำพิพากษาในกรณีดังกล่าว เนื่องจากผู้อุทธรณ์เห็นว่าการก่อสร้างเกินกว่าที่ได้รับอนุญาตไปมาก ทำให้กีดขวางและเป็นอันตรายต่อการเดินเรือในแม่น้ำท่าจีน ทำให้เรือเข้า-ออกลำบาก

เหตุผลในการปฏิเสธ

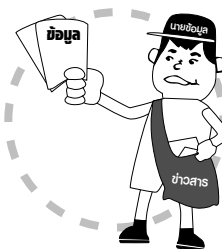
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า สำเนาเอกสารคำขออนุญาตสร้างท่าเทียบเรือเข้าลักษณะข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลเกินสมควร และอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของนางสุวรรณ จึงได้แจ้งให้นางสุวรรณเสนอคำคัดค้านภายใน 15 วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ซึ่งต่อมา นางสุวรรณได้มีหนังสือคัดค้าน จึงไม่สามารถเปิดเผยได้ สำหรับสำเนาคำพิพากษาสมากรยยื่นคำขอต่อศาลจังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนี้โดยตรง

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการขออนุญาตก่อสร้างท่าเทียบเรือจำนวน 3 รายการ ซึ่งประกอบด้วยสำเนาคำร้องขอทำสิ่งล่วงล้ำลำน้ำสำเนาโฉนดที่ดิน และสำเนาแบบแปลนท่าเทียบเรือที่ขออนุญาต เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่ไม่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย และมีใช้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล แต่เป็นเรื่องการขออนุญาตดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามขั้นตอนของกฎหมาย ซึ่งเป็นการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ และกรมเจ้าท่าก็เคยเปิดเผยเอกสารดังกล่าวแล้ว นอกจากนี้การอนุญาตให้สร้างท่าเทียบเรือยังมีผลกระทบต่อประชาชนในด้านการจราจรและสิ่งแวดล้อมด้วย สำหรับสำเนาคำพิพากษาซึ่งอยู่ในครอบครองของกรมเจ้าท่า ปกติคำพิพากษาสมากรยเปิดเผยเป็นการทั่วไปได้ ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ย่อมเป็นประโยชน์ ต่อสาธารณะและความเชื่อถือของประชาชนในการปฏิบัติหน้าที่ของกรมเจ้าท่า

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ในที่ดินของลูกหนี้

ผู้อุทธรณ์ : นายพรชัย ฯ

หน่วยงานที่รับพิทชอบ : สำนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานี สาขาคลองหลวง

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์เป็นทนายความผู้รับมอบอำนาจ มีหนังสือถึงสำนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานี ขอให้เปิดเผยกรรมสิทธิ์ในที่ดินของบริษัท บ้านสวนน้ำรังสิต จำกัด และนายสมชายซึ่งเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษาของศาล

เหตุผลในการปฏิเสธ

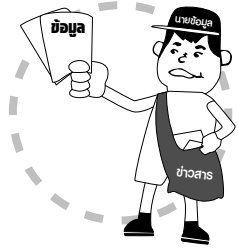
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไม่อาจให้ตรวจสอบได้ตามมาตรา 15 (5) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า การขอให้เปิดเผยกรรมสิทธิ์ในที่ดินหรือโฉนดที่ดินของบุคคลใดเป็นการขอให้เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคล แต่กรณีตามอุทธรณ์ เป็นการขอให้เปิดเผยกรรมสิทธิ์ในที่ดิน ซึ่งเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษาประสงค์จะทราบเพื่อการบังคับคดี โดยจะทำการยึดทรัพย์ต่อไป ทั้งนี้ สืบเนื่องจากหลักกฎหมายที่ว่าทรัพย์สินทุกชนิดของลูกหนี้ที่มีอยู่ ย่อมเป็นประกันการชำระหนี้ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 214 ซึ่งบัญญัติไว้ว่า “... เจ้าหนี้มีสิทธิที่จะให้ชำระหนี้ของตนจากทรัพย์สินของลูกหนี้จนสิ้นเชิง รวมทั้งเงินและทรัพย์สินอื่นๆ ซึ่งบุคคลภายนอกค้างชำระหนี้แก่ลูกหนี้ด้วย” และแม้โฉนดที่ดินจะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลก็ตาม แต่เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่เป็นเอกสารมหาชน การเปิดเผยให้แก่เจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจตามกฎหมายย่อมกระทำได้ ตามนัยมาตรา 24 (8) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ตามที่ขอ

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการสอบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นายศุภชัย ฯ

หน่วยงานที่รับพิทขอ : กรมธนารักษ์

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ในฐานะตัวแทนของกลุ่มเรียกร้องความเป็นธรรมกรณีที่ราชพัสดุดอนเมือง มีหนังสือถึงกรมธนารักษ์ ขอเอกสารสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงที่มีนายันทเป็นประธานคณะกรรมการสอบสวนกรณีการพัฒนาที่ราชพัสดุดอนเมืองใหม่ดอนเมือง

เหตุผลในการปฏิเสธ

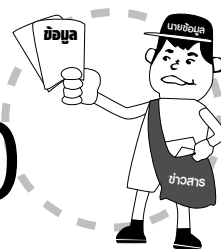
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ผลการสอบสวนข้อเท็จจริงยังไม่เป็นที่ยุติ ยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของกระทรวงการคลัง ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลส่วนบุคคล และเป็นเอกสารที่กำหนดชั้นความลับไว้ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. 2517 จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ได้รับการคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามมาตรา 15 (5) (6) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ขอเป็นข้อมูลข่าวสารการสอบสวนข้อเท็จจริงที่ยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ การเปิดเผยจะทำให้การปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ หรือการบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้ยกอุทธรณ์

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อตกลงความร่วมมือ

ผู้อุทธรณ์ : นายสนธิ ฯ

หน่วยงานที่รับพิทชอบ : การเคหะแห่งชาติ

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงการเคหะแห่งชาติ ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารข้อตกลงให้ความร่วมมือระหว่าง การเคหะแห่งชาติ กับ บริษัท แม่จันฟาร์ม จำกัด ในการดำเนินงานจัดทำอาคารชุดที่พักอาศัยตามโครงการเคหะ ชุมชนคลองหลวง

เหตุผลในการปฏิเสธ

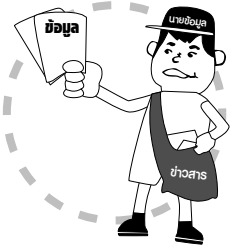
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว จะมีผลกระทบถึงประโยชน์ได้เสีย ทางธุรกิจของบริษัทฯ ในการดำเนินโครงการในอนาคตที่อยู่ระหว่างดำเนินงาน ซึ่งอาจทำให้ผู้ประกอบการประเภท เดียวกันสามารถใช้ข้อมูลดังกล่าวเป็นประโยชน์จนบริษัทแม่จันฯ ได้รับความเสียหาย และยังมีข้อมูลบางส่วน ของบริษัทฯ เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลเกินสมควร และ เป็นข้อมูลที่ผู้ให้มาไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามนัยมาตรา 15 (5) 6 แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารข้อตกลงการให้ความร่วมมือดังกล่าว ไม่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล แต่เป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานในอำนาจหน้าที่ของ การเคหะแห่งชาติ ที่เกี่ยวกับเอกชน ซึ่งสามารถเปิดเผยได้ แม้ว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางส่วน อาจเป็นการเปิดเผยข้อมูลการดำเนินธุรกิจของผู้เกี่ยวข้อง แต่ก็ได้ทำให้เกิดความเสียหายในการดำเนินธุรกิจ ของผู้เกี่ยวข้องแต่ประการใด นอกจากนี้ การเปิดเผยจะทำให้ประชาชนสามารถตรวจสอบการดำเนินงานของ การเคหะแห่งชาติได้ จะทำให้การดำเนินงานต่างๆ เป็นไปโดยถูกต้องเป็นธรรม การเปิดเผยจึงเป็นประโยชน์ แก่สาธารณะมากกว่า

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

จึงมีมติให้เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ตามที่ขอ

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประกาศสอบราคา

ผู้อุทธรณ์ : นายบุญชู ฯ

หน่วยงานที่รับพิตชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านซ่ง จังหวัดมุกดาหาร

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์เป็นผู้เข้าร่วมแข่งขันเสนอราคาในการสอบราคาชุดสระน้ำบ้านโนนก่อ หมู่ที่ 5 ตำบลบ้านซ่ง แต่ไม่ได้รับการคัดเลือกเพราะขาดคุณสมบัติ จึงได้มีหนังสือถึงประธานกรรมการ บริหารส่วนตำบลบ้านซ่ง ขอตรวจดูเอกสารผู้ชนะการประกาศสอบราคา

เหตุผลในการปฏิเสธ

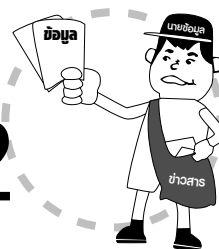
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารตามที่ขอ มีลักษณะตามมาตรา 15 (5) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 คือ เป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความดูแลของหน่วยงานของรัฐ จะเปิดเผยต่อผู้อื่นโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ไม่ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า การขอตรวจดูเอกสารของผู้ชนะการประกาศสอบราคา ว่าได้ปฏิบัติถูกต้องตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ทางราชการกำหนด เป็นการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านซ่ง ซึ่งมีหน้าที่ต้องดำเนินการคัดเลือกด้วยความโปร่งใส ไม่เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม และผู้อุทธรณ์ก็เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง การเปิดเผยจึงเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะและประโยชน์ต่อเอกชนที่เกี่ยวข้องมากกว่า นอกจากนี้ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบริษัทซึ่งเป็นนิติบุคคล ไม่เข้าข่ายเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่จะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับระเบียบผลการศึกษาของผู้ควบคุมงานก่อสร้าง สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และสำเนาทะเบียนบ้านของผู้เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ได้รับการคุ้มครองตามมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 หน่วยงานอาจใช้ดุลพินิจไม่เปิดเผยได้

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ตามที่ขอ ยกเว้นรายการสำเนาระเบียนแสดงผลการศึกษา สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และสำเนาทะเบียนบ้าน

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อผู้ประเมินผลงานทางวิชาการ

ผู้อุทธรณ์ : รองศาสตราจารย์ธีระพร ฯ

หน่วยงานที่รับพิทชอบ : ทบวงมหาวิทยาลัย

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นเรื่องขอกำหนดตำแหน่งเป็นศาสตราจารย์ต่อคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย (ก.ม.) แต่ไม่ได้รับการอนุมัติ จึงมีหนังสือขอให้ทบวงมหาวิทยาลัยเปิดเผยรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ สถานที่ทำงาน และ สาขาวิชาที่เกี่ยวข้องของกรรมการใน อ.ก.ม. วิสามัญประเมินผลงานทางวิชาการทุกคน หรือผู้ที่ทำหน้าที่ประเมินการกำหนดตำแหน่งของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อในความถูกต้องของระบบการประเมิน

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ไม่สามารถเปิดเผยได้ เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตาม **นัยมาตรา 15 (2)** ประกอบกับมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 และต่อมาได้ชี้แจงต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ เพิ่มเติมว่า การเปิดเผยรายชื่อจะทำให้ระบบการพิจารณากำหนดตำแหน่งโดยใช้ผลงานทางวิชาการเสียหาย เพราะผู้เสนอขออาจจะข่มขู่หรือคุกคามผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำหน้าที่ประเมินซึ่งไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ที่ต้องการให้ อ.ก.ม. ประเมินแสดงความคิดเห็นโดยอิสระภายใต้หลักเกณฑ์ที่ ก.ม. กำหนด ปัจจุบันผู้เต็มใจรับทำหน้าที่มีจำกัด และแนวทางปฏิบัติที่ผ่านมาจะเปิดเผยเฉพาะชื่อประธาน อ.ก.ม. ประเมิน ตลอดจนผลการพิจารณาผลงานทางวิชาการว่าอยู่ในเกณฑ์หรือไม่ หากมีข้อสงสัยผู้เสนอขอ กำหนดตำแหน่งก็มีสิทธิอุทธรณ์ผลการพิจารณาได้ถึง 2 ครั้ง การเปิดเผยจึงไม่มีผลต่อการประเมินของผู้อุทธรณ์แต่ประการใด

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า

1. พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มีเจตนารมณ์ที่จะให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่อให้การบริหารงานของรัฐมีความโปร่งใส และเพื่อให้ประชาชนสามารถปกป้องรักษาประโยชน์ของตนได้ เมื่อการประเมินผลงานทางวิชาการและการพิจารณากำหนดตำแหน่งมีผลกระทบต่อสิทธิประโยชน์และความก้าวหน้าในวิชาชีพของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีส่วนได้เสียอย่างสำคัญที่จะทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผลงานและการพิจารณากำหนดตำแหน่งของตนเพื่อปกป้องรักษาประโยชน์ของตน
2. การประเมินผลงานดังกล่าวเป็นการประเมินผลงานทางวิชาการ ซึ่งผู้ประเมินต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

ที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาดังกล่าว และต้องประเมินผลงานตามหลักวิชาการที่อ้างอิงได้ รายชื่อผู้ประเมิน และสาขาวิชาที่เชี่ยวชาญของผู้ประเมิน จึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะส่งผลให้การประเมินผลงานทางวิชาการและการพิจารณากำหนดตำแหน่งนั้นมีความโปร่งใสและน่าเชื่อถือ การเปิดเผยรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ สาขาวิชาที่เชี่ยวชาญ สถานที่ทำงานหรือสถาบันที่ผู้ประเมินสังกัด จึงเป็นประโยชน์แก่ระบบการประเมินและการพิจารณากำหนดตำแหน่งทางวิชาการ และการปฏิบัติหน้าที่ของทบวงมหาวิทยาลัยและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

3. แม้การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจมีผลกระทบต่อการบังคับใช้กฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบของทบวงมหาวิทยาลัย หรือการปฏิบัติงานของทบวงมหาวิทยาลัย และความเป็นอิสระของผู้ประเมินผลงานทางวิชาการบ้างก็ตาม แต่เมื่อคำนึงถึงประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของทบวงมหาวิทยาลัยในการที่จะมีระบบการประเมินและการพิจารณากำหนดตำแหน่งทางวิชาการที่โปร่งใส เชื่อถือได้ ประโยชน์สาธารณะ และสิทธิประโยชน์ของผู้รับการประเมินผลงานทางวิชาการประกอบกันแล้ว เห็นว่าการเปิดเผย เมื่อการประเมินผลงานและการพิจารณากำหนดตำแหน่งทางวิชาการเสร็จสิ้นและถึงที่สุดแล้ว ย่อมเป็นประโยชน์มากกว่า

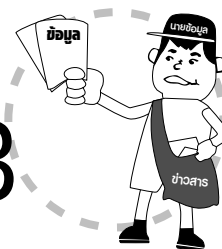
4. ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า การเปิดเผยจะเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งต่อการปฏิบัติหน้าที่ของทบวงมหาวิทยาลัยและผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องหรือไม่อาจทำการประเมินผลงานทางวิชาการได้ หากมีการจัดระบบการประเมินที่โปร่งใส โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ตอบแทนที่สมควรแก่ผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำหน้าที่ประเมิน

5. สำหรับข้ออ้างที่ว่าอาจถูกข่มขู่หรือคุกคามนั้น เมื่อการประเมินได้เสร็จสิ้นลงแล้ว ผู้อุทธรณ์ไม่อาจข่มขู่หรือคุกคามผู้ทรงคุณวุฒิอื่นอาจทำให้ขาดความเป็นอิสระในการแสดงความคิดเห็นหรือประเมินผลงานได้

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลแก่ผู้อุทธรณ์ตามที่ขอ

28 สิงหาคม 2543

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารคำชี้แจงต่อคณะกรรมการวินัย ร้องทุกข์

ผู้อุทธรณ์ : นางสาวมาลี ฯ

หน่วยงานที่รับพิทชอบ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ขอคัดถ่ายและรับรองสำเนาถูกต้องหนังสือโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการวินัยร้องทุกข์ เกี่ยวกับเหตุผลในการรับนักเรียนที่มีความพร้อมปานกลางหรือต่ำ ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ส่งคำขอของผู้อุทธรณ์ให้มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์พิจารณาและมหาวิทยาลัยฯ ได้มีคำสั่งปฏิเสธ

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่กำหนดชั้นความลับไว้ เนื่องจากเป็นข้อมูลของผู้ปกครองของเด็กนักเรียนให้มา ถือเป็นความลับที่ไม่พึงเปิดเผยให้ผู้ไม่มีหน้าที่ได้ทราบ โดยสงวนไว้ให้ทราบเฉพาะบุคคลที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องโดยตรง เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการ ประกอบกับได้สอบถามผู้ปกครองซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูลตามนัยมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 แล้ว ได้รับการยืนยันคัดค้านการเปิดเผย มหาวิทยาลัยฯ จึงไม่อนุญาตให้เปิดเผยเพราะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

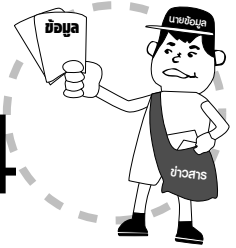
การพิจารณาของคณะกรรมการวินัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ปรากฏในหนังสือโรงเรียนสาธิตฯ ที่ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการวินัยร้องทุกข์เกี่ยวกับเหตุผลในการรับนักเรียนที่มีความพร้อมปานกลางและต่ำ จำนวน 38 คนนั้น เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับตัวผู้ปกครองนักเรียน นักเรียน อายุ เพศ ของนักเรียน เหตุผลพิเศษในการที่มหาวิทยาลัยฯ คัดเลือกเด็กนักเรียนเหล่านี้เข้าศึกษาในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยไม่ปรากฏชื่อ นามสกุลของผู้ปกครอง ปรากฏแต่เพียงเหตุผลว่าเป็นการรับเพราะผู้ปกครองมีอุปการคุณต่อโรงเรียน โดยไม่มีการบ่งให้ทราบเป็นการเฉพาะตัว หรือสิ่งที่บอกลักษณะอื่นที่รู้ตัวบุคคล และแม้ว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับเอกชนแต่ก็มิใช่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ดังนั้น การที่มหาวิทยาลัยฯ อ้างว่าจะเป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลจึงฟังไม่ขึ้น

มติคณะกรรมการวินัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้พิจารณาลบหรือตัดทอน ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประวัติการทำงานของผู้ปกครอง เลขหมาย รหัส ของนักเรียนที่สอบเข้า ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่ประสงค์จะขอทราบ

1 กันยายน 2543

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งวุฒิสมาชิก

ผู้อุทธรณ์ : นายนิกร ฯ

หน่วยงานที่รับพิทขอ : สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดขอนแก่น

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ในนามชมรมนักวิเคราะห์กระบวนการประชาธิปไตยเพื่อประชาชนจังหวัดขอนแก่น มีหนังสือถึง กกต. จังหวัดขอนแก่น เพื่อขอตรวจสอบและขอเอกสารการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาจังหวัดขอนแก่น เมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2543 จำนวน 3 รายการ คือ เอกสารรายงานผลการนับคะแนนของหน่วยเลือกตั้งทุกหน่วย เอกสารประกาศของคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้งเรื่องประกาศผลการนับคะแนนประจำหน่วยเลือกตั้งของทุกหน่วย และ เอกสารแสดงผลการรวมคะแนนเลือกตั้ง

เหตุผลในการปฏิเสธ

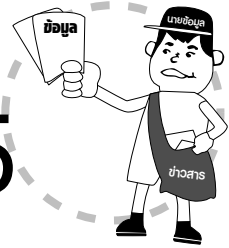
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ผู้อุทธรณ์ไม่มีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบเอกสาร การใช้สิทธิของผู้อุทธรณ์ไม่ต้องตามมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ที่เพียงให้สิทธิบุคคลตรวจสอบเอกสารเท่านั้น มิได้ให้สิทธิเข้าทำการตรวจสอบเอกสาร ประกอบกับเอกสารที่ขอเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 15 (2) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน เนื่องจากการคัดค้านการเลือกตั้ง การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ นอกจากนี้ในขณะที่ผู้อุทธรณ์ขอเอกสารการเลือกตั้งยังไม่สิ้นสุด เพราะมีคำสั่งให้มีการเลือกตั้งใหม่อีก 2 ครั้ง หากเปิดเผยคะแนนผู้สมัครแต่ละคนในแต่ละหน่วยเลือกตั้ง เกรงว่าจะเป็นช่องทางในการกระทำการทุจริต หรือ เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบของผู้สมัครรับเลือกตั้งที่เหลือได้ ส่วนผลรวมคะแนนขอทุกหน่วยเลือกตั้ง รวมทั้งผลการรวมคะแนนของสมาชิกวุฒิสภาจังหวัดขอนแก่น ก็ได้ประกาศโดยเปิดเผยแล้วสามารถตรวจสอบได้

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการเกี่ยวกับการเลือกตั้งในระบอบประชาธิปไตยที่เปิดเผยได้อยู่แล้ว การชี้แจงของ กกต.ประจำจังหวัดขอนแก่นที่ว่า หากเปิดเผยแล้วจะเป็นช่องทางในการทุจริตและเกิดการได้เปรียบเสียเปรียบระหว่างผู้สมัครรับเลือกตั้งไม่น่าหนักเพียงพอ การเปิดเผยกลับจะเป็นการส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยให้มั่นคงถาวร ทั้งยังส่งเสริมให้ประชาชนรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนเพื่อปกป้องรักษาประโยชน์อันเป็นส่วนรวมด้วย

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ตามที่ขอ

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการกำหนดราคา และจำนวนเงินทดแทนอสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืน

ผู้อุทธรณ์ : นายสุวิทย์ ฯ

หน่วยงานที่รับพิทชอบ : การทางพิเศษแห่งประเทศไทย

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์เป็นผู้จัดการห้างหุ้นส่วนจำกัด พี.เอส.นาทอง มีหนังสือถึงการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประกาศคณะกรรมการกำหนดราคาค่าทดแทนอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกเวนคืน ปี 2537 พร้อมเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องของห้างหุ้นส่วนจำกัดโชคชัยปัญญทรัพย์

เหตุผลในการปฏิเสธ

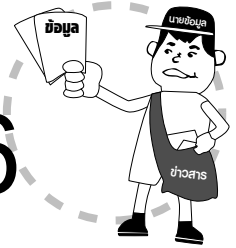
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เอกสารที่ผู้อุทธรณ์ต้องการเป็นเอกสารเกี่ยวกับเงินค่าทดแทนอสังหาริมทรัพย์ของห้างหุ้นส่วนจำกัด โชคชัยปัญญทรัพย์ เจ้าของทรัพย์สินซึ่งถูกเวนคืนเพื่อสร้างทางพิเศษโครงการระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของห้างหุ้นส่วนจำกัดโชคชัยปัญญทรัพย์ ตามมาตรา 15 (1) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า หลักเกณฑ์ในการห้ามเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่บัญญัติไว้ในหมวด 3 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ไม่รวมถึงข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับนิติบุคคล เนื่องจากในมาตรา 21 ได้บัญญัติให้ “บุคคล” หมายความว่า บุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติไทยและบุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทยแต่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยเท่านั้น การทางพิเศษฯ จึงไม่อาจมีคำสั่งปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวโดยอ้างว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลได้ นอกจากนั้นพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. 2530 ได้กำหนดให้ประกาศข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ทราบเป็นการทั่วไปและการทางพิเศษฯ ได้ประกาศให้สาธารณชนทั่วไปทราบแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่มีลักษณะเป็นข้อมูลที่เป็นความลับของทางราชการที่ไม่อาจเปิดเผยได้

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ตามที่ขอ

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเจ้าของกรรมสิทธิ์ในที่ดิน ข้างเคียง

ผู้อุทธรณ์ : นางสาวพัชรี ฯ

หน่วยงานที่รับพิตชอบ : สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาประเวศ

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาประเวศ ขอตรวจสอบและขอข้อมูลข่าวสารที่ดินแปลงข้างเคียงของผู้อุทธรณ์รวม 3 แปลง เพราะเห็นว่าที่ดินดังกล่าวเป็นที่ทิ้งขยะและสิ่งปฏิกูลมีพุ่มไม้ขึ้นเต็มและเป็นที่อยู่ของงูพิษและสุนัข มีเศษหิน ฝุ่นทราย สร้างความรำคาญให้แก่ผู้อุทธรณ์และประชาชนที่อยู่ใกล้เคียง

เหตุผลในการปฏิเสธ

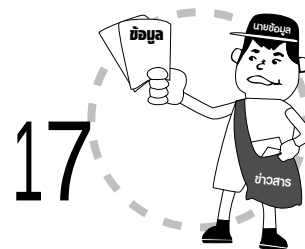
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ผู้อุทธรณ์ไม่มีรายละเอียดเกี่ยวกับที่ดินมาแสดงประกอบ และไม่สามารถชี้ตำแหน่งที่ดินที่แน่ชัดได้ ถือได้ว่าเป็นการขอตรวจสอบโฉนดที่ดินโดยไม่ทราบเลขที่โฉนด อันเป็นการขอให้เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร และผู้อุทธรณ์ไม่เป็นบุคคลผู้มีอำนาจตามกฎหมายตามมาตรา 15 (5) 6) ประกอบกับมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 จึงไม่สามารถเปิดเผยได้

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า การเปิดเผยชื่อเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินสองแปลงดังกล่าวมิใช่เป็นการให้เปิดเผยข้อมูลว่าผู้ใดมีโฉนดที่ดินกี่แปลง โฉนดที่ดินเลขที่ใดบ้าง ซึ่งกรมที่ดินถือเป็นข้อมูลส่วนบุคคล แต่เป็นกรณีที่ต้องการทราบเลขที่โฉนดและชื่อเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินบริเวณใกล้เคียงกับที่ดินของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากมีที่ดินบางส่วนถูกปล่อยทิ้งให้รกร้างเป็นที่ทิ้งขยะและเป็นที่อยู่อาศัยของงูพิษและสุนัข ทำให้เสียหายต่อคุณภาพของสิ่งแวดล้อม แม้ว่าการขอให้เปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลบ้าง แต่เมื่อคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะและผู้อุทธรณ์ซึ่งมีส่วนได้เสียแล้ว ผู้อุทธรณ์ย่อมมีสิทธิจะรับทราบข้อมูลดังกล่าวได้

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลแก่ผู้อุทธรณ์ตามที่ขอ

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่อเจ้าของ หรือผู้ครอบครองอาคารที่ปลูกสร้างรุกล้ำทางสาธารณะ

ผู้อุทธรณ์ : ส.ต.อ. เสรี ฯ

หน่วยงานที่รับพิทชอบ : เทศบาลนครเชียงใหม่

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงเทศบาลนครเชียงใหม่ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการรังวัด ตรวจสอบ การรื้อถอน ทางสาธารณะประโยชน์ คือ หนังสือสำนักงานที่ดินที่แจ้งผลการดำเนินการรังวัดตรวจสอบที่ดิน 2 รายการ และ เอกสารหลักฐานการดำเนินการตามกฎหมายในกรณีนี้

เหตุผลในการปฏิเสธ

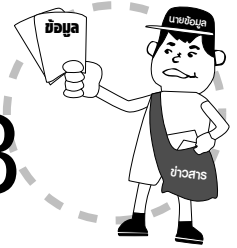
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามนัยมาตรา 15 (5) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการฯ ได้รับคำยืนยันจากผู้อุทธรณ์ว่า ต้องการที่จะให้เปิดเผยข้อมูลหนังสือเพียง 2 รายการ คือ หนังสือสำนักงานที่ดินจังหวัดเชียงใหม่ ลงวันที่ 23 กรกฎาคม 2542 และหนังสือที่แจ้งผลการดำเนินการ รังวัดตรวจสอบที่ดินเลขที่ 841 และ 842 ซึ่งคณะกรรมการฯ เห็นว่า หนังสือ ที่ผู้อุทธรณ์ขอ เป็นหนังสือที่สำนักงาน ที่ดินจังหวัดเชียงใหม่แจ้งผลการตรวจสอบว่า ผู้มีกรรมสิทธิ์ในโฉนดที่ดินกระทำการก่อสร้างรั้วคอนกรีตรุกล้ำที่ สาธารณะหรือไม่ พร้อมกับเอกสารบันทึกข้อความของเจ้าหน้าที่ที่แสดงถึงข้อเท็จจริงในการรังวัด แผนผังที่ดินและ ลักษณะการก่อสร้างรั้วคอนกรีตที่รุกล้ำที่สาธารณะ แม้จะปรากฏรายชื่อของผู้มีกรรมสิทธิ์ในโฉนดที่ดิน แต่ก็ไม่มีลักษณะเป็นข้อมูลที่เป็นการเฉพาะตัว อันเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามนัยมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ดังนั้นการปฏิเสธการเปิดเผยของหน่วยงานจึงไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูล 2 รายการดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ ตามที่แจ้งยืนยันต่อคณะกรรมการฯ

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อคณะกรรมการต่างๆ

ผู้อุทธรณ์ : นายอุทิศ ฯ

หน่วยงานที่รับพิทชอบ : สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือถึงสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ขอข้อมูลรายชื่อคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค คณะกรรมการพิจารณาการโฆษณา และคณะกรรมการชุดอื่น ๆ ตลอดจนคณะกรรมการอุทธรณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานคุ้มครองผู้บริโภค

เหตุผลในการปฏิเสธ

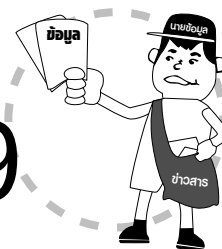
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลส่วนบุคคล การแจ้งข้อมูลดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบจะเป็นการกระทบสิทธิส่วนบุคคลและความปลอดภัยของบุคคลที่เป็นกรรมการได้ตามนัยมาตรา 24 และ 15 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ชื่อและชื่อสกุลของคณะกรรมการต่าง ๆ ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.2540 นอกจากนั้นยังปรากฏว่าได้มีการประกาศคำสั่งแต่งตั้งของทางราชการที่มีรายชื่อคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งโดยเปิดเผยอยู่แล้ว ฉะนั้นจึงไม่มีเหตุผลที่สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจะปฏิเสธคำขอของผู้อุทธรณ์

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลแก่ผู้อุทธรณ์ตามที่ขอ

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกระดาดคำตอบข้อทดสอบการฝึกหัดงานในสำนักงานทนายความ

ผู้อุทธรณ์ : พ.ต.ท. วรพจน์ ฯ

หน่วยงานที่รับพิทชอบ : สภานายความ

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสภานายความขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกระดาดคำตอบข้อทดสอบการฝึกหัดงานในสำนักงานทนายความของนายประชา ผู้เข้าทดสอบในการสอบครั้งที่ 3/2543

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า การขอตรวจสอบกระดาดคำตอบของนายประชาเป็นการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเกี่ยวกับการศึกษาเฉพาะตัวของบุคคล ซึ่งอยู่ในความครอบครองของสภานายความ หากปราศจากความยินยอมของเจ้าของข้อมูลจะเปิดเผยไม่ได้ตามนัยมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 นั้น หมายถึง สิ่งที่แสดงเรื่องราวความเป็นมาที่เกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ของบุคคลหนึ่งบุคคลใด อันเป็นเรื่องราวเฉพาะตัวของบุคคลผู้นั้น ซึ่งจำแนกให้เป็นความแตกต่างจากเรื่องราวของบุคคลอื่น สำหรับกระดาดคำตอบเป็นเพียงเอกสารที่ผู้เข้าสอบแข่งขันจัดทำขึ้นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สถานศึกษากำหนดขึ้น เพื่อแสดงถึงภูมิความรู้และใช้เป็นเกณฑ์ชีวิตความรู้ความสามารถ กระดาดคำตอบจึงมิใช่เรื่องราวความเป็นมาที่เกี่ยวพันกับชีวิตความเป็นอยู่อันเป็นเรื่องเฉพาะตัว ไม่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย ถึงแม้กระดาดคำตอบจะเป็นของบุคคลอื่น แต่มีการกล่าวอ้างว่าการตรวจข้อสอบไม่มีหลักเกณฑ์ ดังนั้น การเปิดเผยจะทำให้ทราบว่าการตรวจข้อสอบมีมาตรฐานเชื่อถือได้ ซึ่งเป็นผลดีต่อสภานายความ และการเปิดเผยไม่ทำให้เกิดความเสียหายต่อผู้สอบ ทั้งในแง่ชื่อเสียงและผลการสอบเนื่องจากประกาศผลแล้วผู้สอบสอบได้ นอกจากนั้น การเปิดเผยจะทำให้ผู้อุทธรณ์สิ้นความสงสัยที่ตนเข้าใจว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมในการตรวจข้อสอบ

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ตามที่ขอ

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดิน

ผู้อุทธรณ์ : นายวิทยา ฯ

หน่วยงานที่รับพิทขอ : อำเภอกระทุ้ง จังหวัดภูเก็ต

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์เป็นทนายความผู้รับมอบอำนาจจากบริษัทภูเก็ต บิ๊กออลาติน จำกัด มีหนังสือถึงนายอำเภอกระทุ้ง จังหวัดภูเก็ต เพื่อขอเอกสารหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. 3 ก.) ในที่ดินหลายแปลง เพื่อตรวจสอบสารบบการทำนิติกรรมของบริษัท เจริญรัตน์ ฯ ในที่ดินแปลงดังกล่าว เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการฟ้องคดีต่อศาลกรณีผิดสัญญาซื้อขายที่ดินในโครงการจัดสรร

เหตุผลในการปฏิเสธ

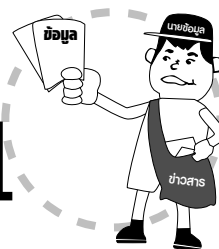
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เอกสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา 15 (5) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ผู้อุทธรณ์ประสงค์ให้เปิดเผยข้อเท็จจริงว่าที่ดินแปลงหนึ่งแปลงใดมีสารบบเกี่ยวกับการทำนิติกรรมอย่างไรบ้างนั้น เป็นเรื่องของการเปิดเผยประวัติความเป็นมาของที่ดินแปลงดังกล่าวเท่านั้น แม้จะมีรายชื่อบุคคลผู้เกี่ยวข้องอยู่ด้วย ก็ไม่ทำให้การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวทำให้ทราบถึงฐานะทางการเงินของบุคคลนั้น ๆ เนื่องจากฐานะของบุคคลไม่ได้หมายความว่าเพียงแต่ มีหรือเคยมีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิในที่ดินนั้น ๆ เท่านั้น นอกจากนี้ยังเห็นว่าการขอ ดู ข้อคัดหรือถ่ายเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเอกสารสิทธิในที่ดินนั้น ควรอนุญาตให้ตรวจหรือคัดสำเนาโดยไม่จำเป็นต้องมีส่วนได้เสีย การเปิดโอกาสดังกล่าวจะเป็นประโยชน์กับผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่องที่ดินนั้นหรือบุคคลอื่น ได้ตรวจสอบประวัติความเป็นมาของที่ดินได้อย่างถ่องแท้ อันเป็นการป้องกันการทุจริต ฉ้อโกง หรือ หลอกลวงกัน ซึ่งเป็นวิธีการป้องกันมิให้ผู้ไม่สุจริตแสวง หาประโยชน์จากผู้ไม่รู้หรือรู้เท่าไม่ถึงการณ์ อันอาจจะนำมาซึ่งความเสียหายต่อราชการ ได้ซึ่งสอดคล้องกับแนวปฏิบัติที่กรมที่ดินได้กำหนดไว้

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ตามที่ขอ

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบัญชีรับจ่ายเงินเดือน

ผู้อุทธรณ์ : นายสนธิ์ ๗

หน่วยงานที่รับพิทขอ : สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ขอข้อมูลได้แก่ (1) สำเนาบัญชีรับจ่ายเงินได้รายเดือนของนายสุลย์ (2) เอกสารของเจ้าหน้าที่รายอื่นที่ขอให้ต้นสังกัดนายสุลย์ให้ชำระหนี้ของนายสุลย์ และ (3) หนังสือของนายสุลย์ที่ยินยอมให้ต้นสังกัดหักเงินส่งชำระหนี้จากเงินเดือน

เหตุผลในการปฏิเสธ

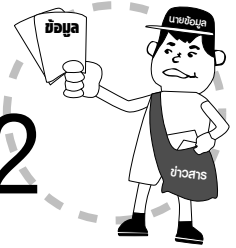
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เมื่อผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว ผู้อุทธรณ์ชอบที่จะไปดำเนินการตามกฎหมายต่อไป ส่วนข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ต้องการให้เปิดเผยนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ไม่อาจเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมของเจ้าของข้อมูลสำหรับข้อมูลตามรายการที่ (2) สำนักงานฯ ไม่มีอยู่ในความครอบครอง

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลรายการที่ (1) ซึ่งมีรายละเอียด ชื่อ นามสกุลของข้าราชการต่างๆ รวมทั้งนายสุลย์ เลขที่บัญชี เงินเดือนที่ได้รับ ฯลฯ เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล แต่เนื่องจากผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษา จึงถือได้ว่าเป็นบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะได้รับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเกี่ยวกับทรัพย์สินเฉพาะในส่วนของคุณนี้ ตามนัยมาตรา 24 (8) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ส่วนข้อมูลรายการที่ 3 เห็นว่าสามารถเปิดเผยได้ เนื่องจากผู้อุทธรณ์เป็นบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอข้อมูลดังกล่าวได้

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

จึงมีมติให้เปิดเผยข้อมูลรายการที่ (1) และ (3) โดยรายการที่ (1) ให้เปิดเผยเฉพาะข้อมูลข่าวสารของนายสุลย์ ส่วนข้อมูลของบุคคลอื่นให้ลบหรือตัดทอน หรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้น สำหรับรายการที่ (2) ไม่มีอยู่ในความครอบครองของหน่วยงาน จึงไม่ต้องเปิดเผย

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานที่ทำงานและที่อยู่ของลูกหนี้

ผู้อุทธรณ์ : นายสุรชัย ฯ

หน่วยงานที่รับพิตชอบ : สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ 4

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์เป็นทนายความได้รับแต่งตั้งจากโจทก์ มีหนังสือถึงสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ 4 ขอข้อมูลสถานที่ทำงาน และที่อยู่ของลูกหนี้ตามคำพิพากษาของศาลแรงงาน เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการสืบทรัพย์ บังคับคดีและขออายัดเงินเดือน

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไม่สามารถเปิดเผยได้ โดยไม่ได้ ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลตามมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 และ ไม่เข้าข้อยกเว้นตามมาตรา 24 (1)-(9) และการเปิดเผยยังขัดต่อมาตรา 100 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ด้วย

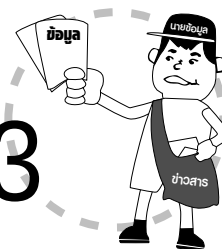
การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีนี้เป็นการขอให้เปิดเผยข้อมูลสถานที่ทำงานและที่อยู่ของ ลูกหนี้ซึ่งเจ้านี้ตามคำพิพากษาประสงค์จะทราบเพื่อบังคับคดี โดยจะทำการสืบทรัพย์บังคับคดีและขออายัด เงินเดือนเพื่อชำระหนี้ต่อไป แม้จะเป็นข้อมูลส่วนบุคคลแต่ เมื่อพิจารณาจากหลักกฎหมายที่ว่าทรัพย์สิน ทุกชนิดของลูกหนี้ที่มีอยู่ย่อมเป็นประกันการชำระหนี้ตามนัยประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 214 ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นเจ้านี้ตามคำพิพากษาซึ่งถือเป็นบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมาย ตามนัยมาตรา 24 (8) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ผู้อุทธรณ์จึงมีสิทธิที่จะทราบข้อมูลดังกล่าวได้

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้สำนักงานประกันสังคมเปิดเผยข้อมูลแก่ผู้อุทธรณ์ตามที่ขอ

หมายเหตุ โปรดดูคำวินิจฉัยที่ สค 89/2547 ที่ สค 100/2547 ที่ สค 107/2547 ที่ สค 21/2548 ที่ สค 23/2548 ที่ สค 24/2548 และที่ สค 25/2548

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารการเรียน

ผู้อุทธรณ์ : นายณัฐพล ฯ

หน่วยงานที่รับพิทชอบ : โรงพยาบาลศิริราช

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลศิริราช ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการร้องเรียนนางบุญสม ข้าราชการระดับ 7 สังกัดโรงพยาบาลศิริราช ซึ่งเป็นมารดาของผู้อุทธรณ์ เกี่ยวกับการขอซื้อที่ดินที่ขายฝากคืน

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีลักษณะเข้าข่ายเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ และผู้ร้องเรียนไม่ได้ให้ความยินยอมไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา 15 (6) และมาตรา 24 แห่ง พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 และไม่ปรากฏข้อความใดกล่าวโทษมารดาผู้อุทธรณ์ เกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ราชการ แต่มีลักษณะเป็นการร้องขอความช่วยเหลือต่อผู้อำนวยการ โรงพยาบาลฯ เนื่องจากมีความเดือดร้อนเกี่ยวกับหนี้สิน เพื่อขอให้ช่วยไกล่เกลี่ยประนีประนอมให้ได้ไกล่เกลี่ย ที่ดินที่ขายฝากคืน จึงมิใช่การร้องเรียนกล่าวโทษ ทั้งเอกสารดังกล่าวไม่มีข้อความใดที่ผู้อุทธรณ์จำเป็นต้องทราบ เพื่อปกป้องสิทธิของตน

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

จึงมีคำวินิจฉัยว่า การที่โรงพยาบาลฯ ปฏิเสธนั้นชอบแล้ว ให้ยกอุทธรณ์

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึกประจำวันคดีลักทรัพย์

ผู้อุทธรณ์ : พ.ต.ท. ประสาร ฯ

หน่วยงานที่รับพิทขอ : สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากนายเถลิงศักดิ์ มีหนังสือถึงผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองนครพนม ขอตรวจดูหรือสำเนาเอกสารในสำนวนคดีอาญา 2 รายการ คือ (1) บันทึกประจำวันซึ่งบริษัทวิทยาสื่ออิเล็กทรอนิกส์ฯ แจ้งต่อพนักงานสอบสวนว่าถูกลักทรัพย์ และ (2) พยานหลักฐานซึ่งพนักงานสอบสวนใช้ประกอบการออกหมายเรียกนายเถลิงศักดิ์ผู้ต้องหา สำนวนรับของโจร

เหตุผลในการปฏิเสธ

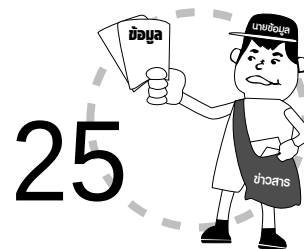
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ไม่อนุญาตให้เปิดเผยเอกสารดังกล่าว ตามนัยมาตรา 15 (2) (4) และ (5) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 การเปิดเผยจะทำให้เสียรูปคดี

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า แม้รัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 มาตรา 241 จะมีได้บัญญัติรับรองสิทธิแก่ผู้ต้องหาหรือจำเลยในการขอตรวจหรือสำเนานบันทึกประจำวันคดีอาญาก่อนที่พนักงานอัยการจะมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีไว้โดยตรงก็ตาม แต่สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการขอตรวจดูหรือสำเนานบันทึกประจำวันคดีอาญาไว้ ซึ่งกำหนดให้พนักงานสอบสวนถือปฏิบัติว่า ให้มีการอนุญาตสำเนานบันทึกประจำวันคดีอาญาได้ กฎและการปฏิบัติดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า บันทึกประจำวันคดีอาญาเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการซึ่งมิได้ถือเป็นความลับและไม่มีลักษณะว่าหากเปิดเผยแล้วจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ ตามนัยมาตรา 15 (2) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 การที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองนครพนมปฏิเสธการเปิดเผยจึงเป็นการใช้ดุลพินิจที่ไม่สอดคล้องกับกฎหมายสำหรับเอกสารรายการที่ 2 ผู้อุทธรณ์ไม่ต้องการทราบ จึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาวินิจฉัย

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้สถานีตำรวจภูธรฯ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสำเนานบันทึกประจำวันคดีลักทรัพย์ดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับลายมือชื่อภาษาอังกฤษ

ผู้อุทธรณ์ : นางสาวอุไรรัตน์ ฯ

หน่วยงานที่รับพิทขอ : กรมการกงสุล กระทรวงการต่างประเทศ

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ถูกบริษัท บริหารสินทรัพย์แม็กซ์ จำกัด ฟ้องล้มละลาย ซึ่งศาลได้มีคำสั่งให้พิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดแล้ว และในการพิจารณาคดีของศาลชั้นต้นได้ใช้เอกสารที่อ้างลายมือชื่อภาษาอังกฤษของนายพรสนอง ผู้อุทธรณ์จึงมีความประสงค์จะขอดูลายมือชื่อภาษาอังกฤษของนายพรสนอง จากกรมการกงสุล เพื่อเปรียบเทียบ กับลายมือชื่อภาษาอังกฤษที่อยู่ในสำนวนคดีแพ่งดังกล่าว

เหตุผลในการปฏิเสธ

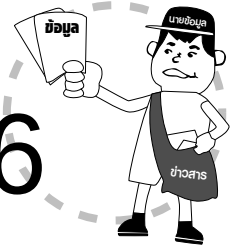
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งได้รับการคุ้มครองตามนัยมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 การเปิดเผยจะต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อน มิฉะนั้นอาจถูกฟ้องเป็นคดีต่อศาลปกครองได้ จึงมีคำสั่งไม่อนุญาต

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการฯ ได้รับฟังข้อเท็จจริงว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ปรากฏอยู่ในเอกสาร 3 รายการ คือ คำร้องขอหนังสือเดินทางไปต่างประเทศ คำร้องขอต่ออายุหนังสือเดินทาง และหนังสือเดินทางไปต่างประเทศ ซึ่งคณะกรรมการฯ เห็นว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ซึ่งการเปิดเผยต้องได้รับความยินยอม จากเจ้าของข้อมูลก่อน นอกจากนี้ การเปิดเผยยังเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา 15 (5) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันด้วย นอกจากนี้ยังเห็นว่าการใช้ลายมือชื่อภาษาอังกฤษเป็นพยานหลักฐานในการต่อสู้คดี กรณีที่ต้นฉบับอยู่ในความครอบครองของราชการซึ่งไม่อาจขอมาได้ ผู้อุทธรณ์ต้องขอให้ศาลมีคำสั่งเรียกมาตามมาตรา 123 วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง จึงมีคำวินิจฉัยว่าคำสั่งของกรมการกงสุลนั้นชอบแล้ว

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้ยกอุทธรณ์

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบัญชีเงินฝากของนิติบุคคล อาคารชุด

ผู้อุทธรณ์ : นายอนันต์ ฯ

หน่วยงานที่รับพิทขอ : ธนาคารออมสิน สาขาคลองจั่น

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงธนาคารออมสิน สาขาคลองจั่น ขอตรวจดูบัญชีเงินฝากของนิติบุคคลอาคารชุด
เคหะชุมชนคลองจั่น 20 เนื่องจากเห็นว่าคณะกรรมการฯ และผู้จัดการ มีการนำเงินค่าใช้จ่ายร่วมไปก่อสร้าง
ศาลพระภูมินอกพื้นที่ความรับผิดชอบ ซึ่งเป็นการกระทำที่มีชอบด้วยพระราชบัญญัติอาคารชุด พ.ศ. 2522
จึงต้องการตรวจสอบว่ามีการเบิกจ่ายเงินจากบัญชีเงินฝากตรงกับการรายงานค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของ
สำนักงานนิติบุคคลอาคารชุดหรือไม่

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เจ้าของบัญชีไม่ยินยอมให้เปิดเผยข้อมูลเงินฝาก ซึ่งเป็นข้อมูล
ส่วนบุคคล และธนาคารได้กำหนดว่า ข้อมูลเงินฝากเป็นข้อมูลประเภทไม่เปิดเผย

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา 21 แห่งพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ไม่รวมถึงข้อมูลข่าวสารของนิติบุคคล บัญชีเงินฝากของนิติบุคคล
อาคารชุด จึงมิใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล อย่างไรก็ตาม บัญชีเงินฝากที่บุคคลฝากไว้กับธนาคารมีธรรมเนียม
ปฏิบัติซึ่งรับรองกันทั่วไปว่า ธนาคารจะไม่เปิดเผยบัญชีเงินฝากของลูกค้าให้ผู้อื่นทราบ นอกจากได้รับความยินยอม
จากผู้ฝากซึ่งเป็นลูกค้าของธนาคาร จึงควรดำรงรักษาธรรมเนียมปฏิบัติดังกล่าวไว้ หากยอมให้เปิดเผยโดยง่าย
อาจจะทำลายความเชื่อมั่นของเอกชนผู้ฝากเงินทั่วไป และอาจส่งผลกระทบต่อการค้าเงินธุรกิจการเงินของ
ธนาคารให้ได้รับความเสียหาย และเนื่องจากคณะกรรมการของนิติบุคคลฯ ยืนยันว่า พร้อมที่จะให้เจ้าของ
กรรมสิทธิ์ร่วมเข้าตรวจสอบและเข้าถึงข้อมูลในบัญชีเงินฝากได้ ผู้อุทธรณ์จึงสามารถที่จะเข้าถึงแหล่งข้อมูล
ข่าวสารได้โดยตรงภายใต้กระบวนการบริหารงานตามปกติของนิติบุคคลอาคารชุดเคหะชุมชนคลองจั่น 20 อยู่แล้ว

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้ยกอุทธรณ์

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อผู้ได้รับการตรวจปัสสาวะ

ผู้อุทธรณ์ : นางเยาวมาลย์ ฯ

หน่วยงานที่รับพิทขอ : สถานีตำรวจนครบาลบางซื่อ

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลบางซื่อ ขอให้เปิดเผยบัญชีรายชื่อผู้ได้รับการตรวจปัสสาวะในโรงเรียนสามเสนวิทยาลัยตามโครงการสำรวจข้อมูลเพื่อต่อต้านสารเสพติด เนื่องจากเห็นว่า ตนและบุตรชายได้รับการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม เพราะโรงเรียนส่งบุตรชายไปตรวจโดยไม่ได้แจ้งให้ผู้ปกครองทราบเกรงว่าผลการตรวจอาจถูกนำไปใช้ในทางที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อบุตรชายในอนาคต

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นความลับและมีรายชื่อของบุคคลอื่นอยู่ด้วย หากมีการเผยแพร่ออกไปอาจทำให้บุคคลอื่นได้รับความเสียหาย แต่ได้แจ้งผลการตรวจของบุตรชายให้ผู้อุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า บัญชีรายชื่อผู้ได้รับการตรวจปัสสาวะเพื่อตรวจหาสารเสพติด ในร่างกายของนักเรียนที่อยู่ในความครอบครองของสถานีตำรวจฯ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ประกอบด้วยชื่อนักเรียน และข้อมูลที่แสดงผลการตรวจปัสสาวะของนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มผู้เสี่ยงต่อการติดยาเสพติด เป็นข้อมูลข่าวสารที่กระทบต่อชื่อเสียงและเกียรติยศของบุคคล หากให้มีการเปิดเผยจะมีผลกระทบต่อสิทธิส่วนบุคคลโดย **ไม่สมควร** อีกทั้งสถานีตำรวจฯ ได้กำหนดให้ข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้เป็นความลับ เพราะข้อมูลข่าวสารที่โรงเรียนดำเนินการจัดส่งให้สถานีตำรวจฯ มีลักษณะที่เห็นได้ว่า ไม่ประสงค์จะให้สถานีตำรวจฯ นำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามนัยมาตรา 15 (6) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 และเมื่อพิจารณาถึงประโยชน์สาธารณะ การปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงาน และประโยชน์ได้เสียระหว่างเอกชนที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่าคำสั่งปฏิเสธของสถานีตำรวจฯ นั้นชอบแล้ว

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้ยกอุทธรณ์

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาหลักสูตรการศึกษา และการจ้างพนักงาน

ผู้อุทธรณ์ : นายไพโรจน์ ฯ

หน่วยงานที่รับพิทขอ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือถึงรองอธิการบดี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง ขอข้อมูลข่าวสาร 5 รายการ แต่ถูกปฏิเสธ 3 รายการ คือ (1) บันทึกของโครงการจัดตั้งมหาวิทยาลัยฯเฉพาะในส่วนที่ยังปกปิดอยู่บางส่วน (2) การอนุมัติให้บรรจุนางสาวสายฝน เป็นอาจารย์ประจำ และ (3) การอนุมัติให้บรรจุนางสาวไหมสี เป็นอาจารย์ประจำ ทั้งนี้เพื่อใช้เป็นพยานเอกสารในศาลปกครอง ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ยื่นฟ้องอธิการบดีไว้

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ (1) มีรายละเอียดชื่อ สกุล ตำแหน่ง สังกัด วุฒิและสาขาการศึกษาของพนักงานและอาจารย์ของมหาวิทยาลัยฯ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล สำหรับเอกสารรายการที่ (2) และ (3) ไม่มี และไม่ได้จัดทำขึ้น

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ (1) ซึ่งมีสาระเกี่ยวกับรายชื่อของอาจารย์ วุฒิการศึกษา สังกัด และตำแหน่งงานที่ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถสมัครเข้าทำงานในตำแหน่งต่างๆ ได้ โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดเก็บเพื่อใช้ปฏิบัติราชการตามปกติเพื่อประกอบการพิจารณาเกี่ยวกับการจัดหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยฯ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการปกติทั่วไป แม้จะมีข้อมูลข่าวสารบางส่วนเกี่ยวกับบุคคลประกอบอยู่ แต่หากให้มีการเปิดเผยก็ได้ส่งผลกระทบต่อหรือรบกวนสิทธิส่วนบุคคลใดให้ได้รับความเสียหาย นอกจากนี้ยังปรากฏข้อเท็จจริงว่า ได้มีการนำไปลงพิมพ์เผยแพร่ในเอกสารรายงานผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยฯ แล้ว จึงเห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ สำหรับข้อมูลรายการที่ (2) และ (3) มหาวิทยาลัยฯ ไม่ได้จัดทำขึ้น หรือไม่อยู่ในความครอบครอง จึงไม่มีประเด็นให้วินิจฉัย

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลรายการที่ (1) แก่ผู้อุทธรณ์ และให้ยกอุทธรณ์สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ (2) และ (3)

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประวัติและความประพฤติ ของบุคคล

ผู้อุทธรณ์ : นายชูชาติ ฯ

หน่วยงานที่รับพิทขอ : สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงคณะกรรมการการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการการเลือกตั้ง ขอให้เปิดเผยหนังสือที่มีการแจ้งประวัติและความประพฤติของผู้อุทธรณ์ เพื่อประกอบการพิจารณาฟ้องคดีตามกฎหมายต่อไป

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เอกสารดังกล่าวจัดอยู่ในชั้นความลับ ซึ่งได้มาโดยการทำหน้าที่ของคณะกรรมการการวิสามัญ ฯ และเป็นข้อมูลข่าวสารตามนัยมาตรา 15 (2) (4) และ (6) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 และเมื่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ เรียกเอกสารมาประกอบการพิจารณา ก็แจ้งว่า ไม่อาจส่งให้ได้ เพราะเป็นเอกสารที่อยู่ภายใต้การควบคุมของวุฒิสภา มิได้เป็นข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาฯ และวุฒิสภามีมติไม่อนุญาตให้ส่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

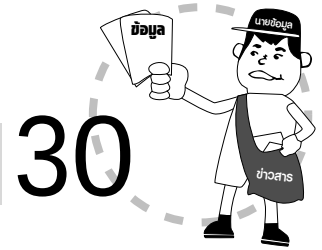
การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า เหตุผลที่สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา และวุฒิสภาปฏิเสธมิได้ใช้ดุลยพินิจตามมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 เป็นการปฏิบัติที่ไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติดังกล่าว และเมื่อวุฒิสภาไม่ส่งข้อมูลข่าวสารที่เป็นประเด็นอุทธรณ์ให้คณะกรรมการฯ เพื่อใช้ประกอบการพิจารณา คณะกรรมการฯ จึงมีมติให้พิจารณาจากคำชี้แจงและพยานหลักฐานเท่าที่ปรากฏในกระบวนการพิจารณาของคณะกรรมการฯ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ข้อมูลดังกล่าวมีเนื้อหาแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับความประพฤติและการปฏิบัติหน้าที่ของผู้อุทธรณ์ในอดีต และมีการนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ในการอภิปรายในการประชุมวุฒิสภา จึงถือได้ว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวกระทบต่อสิทธิของผู้อุทธรณ์เกี่ยวกับเกียรติยศชื่อเสียง หรือความเป็นอยู่ส่วนตัว และข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นที่ยุติแล้ว มิได้มีการนำไปใช้ประโยชน์ในวุฒิสภาอีก โดยมีสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาฯ เก็บรักษาข้อมูลไว้ และไม่มีข้อเท็จจริงว่าข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรือความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ หรือ อาจทำให้การบังคับใช้ของวุฒิสภาเสื่อมประสิทธิภาพหรืออาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ผู้อุทธรณ์จึงสมควรได้รับการคุ้มครองสิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสารเพื่อการปกป้องสิทธิเสรีภาพและชื่อเสียงของตนโดยชอบ

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาเปิดเผยข้อมูลให้ผู้อุทธรณ์ตามที่ขอ

6 มิถุนายน 2546

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารกรมสิทธิที่ดิน

ผู้อุทธรณ์ : นางสาวสุภัทสร ฯ

หน่วยงานที่รับพิทขอ : สำนักงานที่ดินจังหวัดเพชรบูรณ์ สาขาวิเชียรบุรี

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ในฐานะเป็นผู้จัดการมรดกของนายประยูร ซึ่งเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาของนางบังอร มีหนังสือถึง สำนักงานที่ดินจังหวัดเพชรบูรณ์ สาขาวิเชียรบุรี ขอตรวจสอบโฉนดที่ดินอันเป็นกรรมสิทธิ์ของนางสินมารดาของนางบังอรที่ถึงแก่กรรมไปแล้ว

เหตุผลในการปฏิเสธ

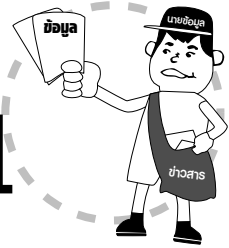
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า นางสินมิได้เป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษา และเป็นข้อมูลส่วนบุคคล จึงเปิดเผยไม่ได้

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า เจ้าหนี้ตามคำพิพากษามีสิทธิที่จะได้รับชำระหนี้จากทรัพย์สินของลูกหนี้ตามนัยประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 214 ซึ่งบัญญัติไว้ว่า “...เจ้าหนี้มีสิทธิที่จะให้ชำระหนี้ของตนจากทรัพย์สินของลูกหนี้จนสิ้นเชิง รวมทั้งเงินทองและทรัพย์สินอื่นๆ ซึ่งบุคคลภายนอกค้างชำระหนี้แก่ลูกหนี้ด้วย” เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาจึงมีสิทธิที่จะทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับทรัพย์สินของนางบังอร ลูกหนี้ รวมทั้งทรัพย์สินมรดกของนางสินมารดา ซึ่งอาจตกทอดเป็นกรรมสิทธิ์ของนางบังอรได้ ประกอบกับโฉนดที่ดินเป็นเอกสารมหาชน การเปิดเผยให้แก่เจ้าหนี้ที่มีอำนาจตามกฎหมายย่อมกระทำได้ ตามนัยมาตรา 24 (8) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ตามที่ขอ

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำสั่งโยกย้ายนายแพทย์

ผู้อุทธรณ์ : นายประดิษฐ์ ฯ

หน่วยงานที่รับพิทขอ : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครศรีธรรมราช

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครศรีธรรมราช ขอสำเนาทะเบียนหนังสือรับคำสั่งสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ที่ 463/2546 เรื่องแต่งตั้งข้าราชการให้รักษาราชการแทน (ให้นายแพทย์ยุทธนาไปรักษาราชการนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี) โดยผู้อุทธรณ์ต้องการทราบที่อยู่ ที่ทำงานปัจจุบันของนายแพทย์ยุทธนา เพื่อการส่งหมายคดี และคำสั่งที่ 465/2546 เพื่อการส่งหมายคดีซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ฟ้องนายแพทย์ยุทธนาเป็นจำเลยต่อศาลจังหวัดนครศรีธรรมราช

เหตุผลในการปฏิเสธ

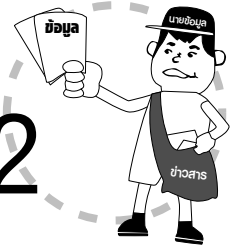
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามนัยมาตรา 15 (5) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อน ตามมาตรา 23 (5) แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน สำหรับทะเบียนหนังสือรับคำสั่งแม้จะเปิดเผยได้ แต่เนื่องจากการเปิดเผยจะกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้เกี่ยวข้อง จึงควรให้ผู้เกี่ยวข้องได้คัดค้านก่อน ตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว ซึ่งนายแพทย์ยุทธนา ได้แจ้งคัดค้านมา จึงเปิดเผยไม่ได้ สำหรับคำสั่งที่ 465/2546 ไม่มี

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า เนื่องจากคำสั่งที่ 465/2546 ไม่อยู่ในครอบครองของสาธารณสุขจังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้อุทธรณ์ต้องไปขอจากสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขซึ่งมีข้อมูลดังกล่าวอยู่ในครอบครอง ส่วนทะเบียนหนังสือรับคำสั่งฯ ที่มีคำสั่งสำนักงานปลัด กระทรวงสาธารณสุข เรื่องแต่งตั้งข้าราชการให้รักษาราชการแทนแนบท้ายนั้น ถือเป็นการดำเนินงานตามปกติของหน่วยราชการ เป็นข้อมูลที่เปิดเผยได้

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ตามที่ขอ

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเงินเดือนและสมาชิกสหกรณ์ฯ

ผู้อุทธรณ์ : นายเฉลิม ฯ

หน่วยงานที่รับพิตชอบ : โรงพยาบาลบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ในฐานะเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษามีหนังสือถึงโรงพยาบาลบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอัตราเงินเดือน หมายเลขสมาชิกสหกรณ์ จำนวนหุ้นและมูลค่าหุ้นในสหกรณ์ ของนางทิวสินธุ์ เพื่อการอายัดทรัพย์สินตามคำสั่งกรมบังคับคดี

เหตุผลในการปฏิเสธ

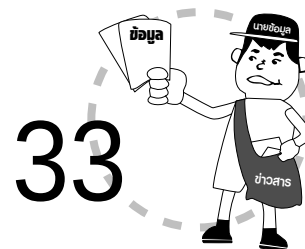
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งเจ้าของข้อมูลไม่ยินยอมให้เปิดเผย

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเงินเดือน เลขที่สมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ จำนวนหุ้น มูลค่าหุ้น แม้จะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล แต่เนื่องจากผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษาของนางทิวสินธุ์ จึงมีสิทธิที่จะให้ลูกหนี้ชำระหนี้แก่ตนได้ ตามนัยมาตรา 214 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จึงสามารถเปิดเผยได้ตามนัยมาตรา 24 (8) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ตามที่ขอ

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเงินเดือนและสมาชิกสหกรณ์ฯ

ผู้อุทธรณ์ : นายเฉลิม ฯ

หน่วยงานที่รับพิทขอ : ที่ทำการไปรษณีย์ตากลี จังหวัดนครสวรรค์

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ในฐานะเจ้าหนี้ตามคำพิพากษามีหนังสือถึงที่ทำการไปรษณีย์ตากลี จังหวัดนครสวรรค์ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอัตราเงินเดือน หมายเลขสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์การสื่อสารแห่งประเทศไทย มูลค่าหุ้น และหนังสือคำสั่งหรือหนังสือเลิกจ้าง ของนายสุวิธ และนายประทีป ลูกหนี้

เหตุผลในการปฏิเสธ

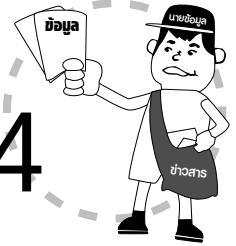
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลเกี่ยวกับอัตราเงินเดือนเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ส่วนข้อมูลเกี่ยวกับสหกรณ์ออมทรัพย์ ฯ ให้ไปขอจากหน่วยงานนั้นโดยตรง

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเงินเดือน เลขที่สมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ฯ จำนวนหุ้น มูลค่าหุ้น แม้จะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล แต่เนื่องจากผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษา ถึงที่สุดแล้ว ผู้อุทธรณ์ย่อมมีสิทธิที่จะให้ลูกหนี้ชำระหนี้แก่ตนจากทรัพย์สินของลูกหนี้จนสิ้นเชิง ตามนัย มาตรา 214 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จึงเป็นบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะได้รับการเปิดเผย ข้อมูลตามนัยมาตรา 24 (8) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ตามที่ขอ

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อ และประวัติ ของกรรมการ ผู้ช่วยรัฐมนตรี

ผู้อุทธรณ์ : นายประสงค์ ฯ

หน่วยงานที่รับพิทชอบ : สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นสื่อมวลชนมีหนังสือถึงสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ขอให้เปิดเผยรายชื่อผู้สมัคร
เป็นกรรมการผู้ช่วยรัฐมนตรี พร้อมประวัติบุคคล

เหตุผลในการปฏิเสธ

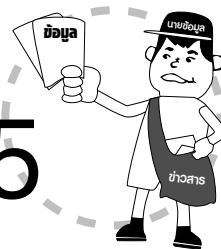
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ได้ดำเนินการสอบถามความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลแล้ว มีผู้อนุญาต
และยินยอมให้เปิดเผยรวม 68 คน ส่วนที่เหลือไม่ประสงค์ให้เปิดเผย ผู้สมัครบางรายไม่ยินยอมให้เปิดเผย
เพราะยังรับราชการอยู่ การเปิดเผยอาจมีผลกระทบต่อหน้าที่การงานในอนาคต และหากคณะรัฐมนตรี
พิจารณาให้ความเห็นชอบรายชื่อบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการแล้ว ก็จะต้องเปิดเผยประวัติกรรมการ
ต่อสาธารณะโดยตีพิมพ์ประกาศหรือโดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ประวัติของผู้สมัครเป็นกรรมการฯ ซึ่งประกอบด้วย ชื่อ ที่อยู่
ข้อมูลทางการเมือง วิสัยทัศน์ และประสบการณ์ในการทำงานโดยย่อเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามนัยมาตรา 4
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 การเปิดเผยประวัติผู้สมัครอาจเป็นการรูล้ำ
สิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรได้ตามนัยมาตรา 15 (5) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน แต่รายชื่อผู้สมัคร
เพียงอย่างเดียวไม่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และเนื่องจากผู้อุทธรณ์เป็นสื่อมวลชนต้องการตรวจสอบ
กระบวนการคัดเลือกบุคคลเป็นกรรมการผู้ช่วยรัฐมนตรี ดังนั้นเมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของ
หน่วยงาน ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน รายชื่อผู้สมัครจึงเป็นข้อมูลข่าวสาร
ที่เปิดเผยได้

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยรายชื่อผู้สมัครฯ แต่ประวัติอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อราษฎรที่ย้ายที่อยู่

ผู้อุทธรณ์ : นายประวิติ ฯ

หน่วยงานที่รับพิทขอ : เทศบาลเมืองภูเก็ต

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นสมาชิกสภาเทศบาลเมืองภูเก็ตมีหนังสือถึงเทศบาลเมืองภูเก็ต ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อราษฎรที่ย้ายเข้ามาอยู่ในเขตเทศบาลเมืองภูเก็ต ตั้งแต่ 1 พฤศจิกายน 2545 ถึง 31 พฤษภาคม 2546 โดยต้องการรายละเอียดว่าย้ายมาจากที่ใดและย้ายเข้ามาอยู่เมื่อใด เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้รับการร้องเรียนว่าในระหว่างเวลาดังกล่าวมีราษฎรซึ่งมีภูมิลำเนานอกเขตเทศบาลเมืองภูเก็ตแจ้งย้ายชื่อเข้ามาอยู่ในเขตเทศบาลฯ แต่ไม่ได้ย้ายตัวเองเข้ามาอยู่ด้วย โดยมีเจตนาเพื่อหวังผลในการเลือกตั้ง

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากเป็นข้อยกเว้นตามมาตรา 15 (6) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 และตามพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. 2534 ได้กำหนดให้ข้อมูลทะเบียนราษฎรเป็นความลับ ห้ามเปิดเผยแก่ผู้ใด เว้นแต่ผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับสถานภาพทางครอบครัวของผู้ที่ตนจะมีนิติสัมพันธ์ด้วย หรือ ทางสถิติ หรือ ความมั่นคงของรัฐ และผู้ที่ จะทำการคัดสำเนาและรับรองเอกสารข้อมูลทางทะเบียนราษฎรได้ต้องเป็นเจ้าของประวัติข้อมูลทะเบียนราษฎร หรือผู้แทนโดยชอบธรรม หรือผู้อนุบาล หรือผู้รับมอบเท่านั้น

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า รายชื่อราษฎรผู้ย้ายเข้ามาในเขตเทศบาลฯระหว่างเวลาดังกล่าว เทศบาลมีเพียงข้อมูลรายชื่อราษฎรผู้ย้ายเข้าระหว่างวันที่ 1 มกราคม 2546 - 31 พฤษภาคม 2546 ซึ่งเป็นข้อมูลของปัจจุบันเท่านั้น การที่จะให้ทราบว่าคนใดย้ายมาจากที่ใด ต้องทำการประมวลอีกชั้นหนึ่ง **ข้อมูลตามคำขอจึงมิใช่ข้อมูลที่มีอยู่แล้วในสภาพที่พร้อมจะให้ได้** ตามมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 แต่เนื่องจากผู้อุทธรณ์เป็นสมาชิกสภาเทศบาลฯ ย่อมมีสิทธิตรวจสอบว่าการที่ราษฎรย้ายเข้ามาอยู่ในเขตเทศบาลฯ นั้นเป็นไปเพื่อการเลือกตั้งตามที่ได้มีการร้องเรียนจริงหรือไม่

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยเฉพาะรายชื่อราษฎรที่ย้ายเข้ามาระหว่างวันที่ 1 มกราคม 2546 - 31 พฤษภาคม 2546 แก่ผู้อุทธรณ์

31 ธันวาคม 2546

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งจังหวัดนครสวรรค์กรณีไม่แก้ไขข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ที่เกี่ยวกับวันที่และเดือนเกิดในประวัติพนักงานเทศบาล

ผู้อุทธรณ์ : นายสมพงษ์ ฯ

หน่วยงานที่รับพิทชอบ : จังหวัดนครสวรรค์

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นพนักงานเทศบาลสามัญมีหนังสือถึงนายกเทศมนตรีนครสวรรค์ขอแก้ไขวันที่และเดือนเกิดของตนในประวัติพนักงานเทศบาล

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เพราะเอกสารหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์ยื่นประกอบคำขอแก้ไขนั้น ไม่สามารถพิสูจน์ให้เห็นได้ชัดแจ้งโดยปราศจากข้อสงสัยได้ว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่และเดือนใดแน่นอน เนื่องจากเอกสารหลักฐานไม่สอดคล้องตรงกันทั้งหมด

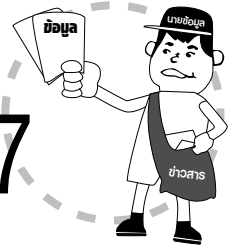
การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามมาตรา 25 วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ ตลอดจน หลักฐานที่จะต้องใช้ประกอบการพิจารณา ดำเนินการตามสิทธิแต่อย่างใด เป็นเพียงให้หน่วยงานใช้ดุลพินิจตามความเหมาะสม เพื่อให้เชื่อได้ว่าหลักฐานที่จะใช้ขอแก้ไขต้องเป็นไปเพื่อให้เกิดความถูกต้องตามความเป็นจริง และปรากฏข้อเท็จจริงว่า ก่อนที่พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 จะบังคับใช้ การขอแก้ไข วัน เดือน ปีเกิด ของข้าราชการและพนักงานต้องถือปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการแก้ไข วัน เดือน ปีเกิด พ.ศ. 2527 ซึ่งยังมีผลบังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน ซึ่งจังหวัดนครสวรรค์ได้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดดังกล่าวแล้ว ซึ่งเน้นให้พิจารณาวัน เดือน ปีเกิดที่แท้จริงจากสูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิดเป็นสำคัญในเบื้องต้น เพราะเอกสารดังกล่าวเป็นหลักฐานสำคัญในการรับแจ้งเกิดของทางราชการที่ระบุวัน เดือน ปีเกิดของบุคคลโดยตรง เว้นแต่เป็นการพ้นวิสัยที่จะหาหลักฐานดังกล่าวได้ ระเบียบฯ ก็ได้กำหนดให้ยื่นหลักฐานอื่น ๆ ของทางราชการทุกอย่างตามที่กำหนดไว้เพื่อประกอบการพิจารณา และในการพิจารณาของจังหวัดนครสวรรค์ก็ต้องพิจารณาหลักฐานทุกอย่างประกอบกัน โดยหลักฐานต่าง ๆ ควรจะต้องถูกต้องตรงกันทุกอย่าง แต่ปรากฏว่าในอุทธรณ์กรณีนี้หลักฐานต่าง ๆ ที่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นประกอบคำขอเป็นหลักฐานที่ไม่สอดคล้องตรงกัน และไม่สามารถจะพิสูจน์ให้เห็นได้ชัดแจ้งโดยปราศจากข้อสงสัยได้ว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ใดและเดือนใดแน่นอน จึงเห็นว่าการที่จังหวัดนครสวรรค์ไม่แก้ไขวันที่และเดือนเกิดให้แก่ผู้อุทธรณ์ตามคำขอนั้นชอบแล้ว

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้ยกอุทธรณ์

16 มกราคม 2547

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับชื่อวิศวกรผู้ออกแบบและควบคุมงาน

ผู้อุทธรณ์ : นายวิชัย ฯ

หน่วยงานที่รับพิทชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านคลองสวน จังหวัดสมุทรปราการ

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านคลองสวนขอตรวจดูเอกสารเกี่ยวกับการขออนุญาตก่อสร้างอาคารโรงงานของบริษัทบูรพาฯ เพื่อต้องการทราบชื่อวิศวกรผู้ออกแบบและควบคุมงานก่อสร้าง เนื่องจากเกิดเหตุปั่นป่วนที่ใช้ดอกเสาเข็มโรงงานของบริษัทบูรพาฯ ล้มลงทับรั้วและอาคารโรงงานของผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหาย

เหตุผลในการปฏิเสธ

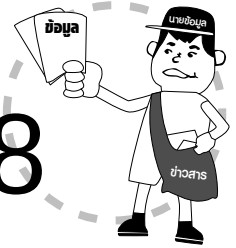
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล จะเปิดเผยได้เมื่อได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลตามนัยมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ปรากฏอยู่ในใบอนุญาตก่อสร้างอาคารดังกล่าวระบุเพียงชื่อ ชื่อสกุล ของผู้ควบคุมงานเท่านั้น ไม่มีข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของผู้ควบคุมงานอยู่ด้วยแต่อย่างใด และในการออกใบอนุญาตดังกล่าวเป็นกรณีที่หน่วยงานต้องปฏิบัติตามข้อ 4 ของกฎกระทรวงฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2526) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ที่กำหนดให้ผู้ดำเนินการก่อสร้างต้องแสดงชื่อผู้ควบคุมงาน พร้อมทั้งเลขทะเบียน ก.ว. ไว้ในป้ายขนาดกว้าง ตั้งแสดงในบริเวณที่ได้รับอนุญาตให้ก่อสร้าง ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลที่กฎหมายบังคับให้ต้องเปิดเผยอยู่แล้ว เหตุผลที่หน่วยงานอ้างจึงไม่อาจรับฟังได้

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้หน่วยงานเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ตามที่ขอ

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายการชำระหนี้และจำนวนหนี้

ผู้อุทธรณ์ : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

หน่วยงานที่รับพิทขอ : ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สำนักงานใหญ่

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้จัดการธนาคารอาคารสงเคราะห์ ขอตรวจสอบรายการชำระหนี้และจำนวนหนี้จำนวนที่ค้างชำระของนายสวัสดิ์ซึ่งเป็นผู้ค้ำประกันให้กับนางสาวสุดถนอม นักศึกษาวิชาเภสัชศาสตร์ ที่ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในการเข้ารับราชการหลังจากสำเร็จการศึกษา หากไม่ปฏิบัติตามจะต้องชดใช้เงินให้แก่มหาวิทยาลัย ซึ่งนางสาวสุดถนอมผิดสัญญา และต่อมาศาลได้พิพากษาให้นางสาวสุดถนอมชดใช้ แต่นางสาวสุดถนอมไม่ใช้ นายสวัสดิ์ผู้ค้ำประกันจึงต้องชดใช้แทน มหาวิทยาลัยฯ จึงทำการตรวจสอบทรัพย์สินของนายสวัสดิ์เพื่อดำเนินการบังคับคดีต่อไป

เหตุผลในการปฏิเสธ

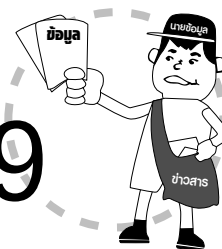
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลรายการชำระหนี้และจำนวนหนี้ที่ค้างชำระของลูกค้ายานาคารเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 การเปิดเผยต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลก่อน ประกอบกับพระราชบัญญัติธนาคารอาคารสงเคราะห์ พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 317 มาตรา 43 กำหนดให้เปิดเผยข้อความเกี่ยวกับกิจการของธนาคารกับผู้มีสิทธิได้ทราบตามกฎหมายเท่านั้น

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการฯ พิจารณาในประเด็นว่า มหาวิทยาลัยฯ มีสิทธิขอข้อมูลตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารหรือไม่ พิจารณาแล้วเห็นว่า มีสิทธิ แม้มหาวิทยาลัยฯ เป็นหน่วยงานของรัฐ แต่การขอข้อมูลเกี่ยวกับรายการชำระหนี้ เป็นการใช้สิทธิเช่นบุคคลทั่วไปในฐานะเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษา มิใช่เป็นการปฏิบัติหน้าที่เฉพาะตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยฯ ตามมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ. 2522 เมื่อธนาคารฯ ปฏิเสธการเปิดเผย มหาวิทยาลัยฯ จึงมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยได้ สำหรับข้อมูลตามอุทธรณ์แม้จะเป็นข้อมูลส่วนบุคคล แต่มหาวิทยาลัยฯ เป็นเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษา จึงเป็นบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอทราบข้อมูลดังกล่าวได้

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลแก่มหาวิทยาลัยฯ ตามที่ขอ

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเงินเดือนและหนี้สิน

ผู้อุทธรณ์ : นายเฉลิมพล ฯ

หน่วยงานที่รับพิทขอ : โรงพยาบาลบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงโรงพยาบาลบ้านหมี่ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับจำนวนหนี้สิน สัญญากู้เงิน และค่าจ้างของนางทิสันนันทน์ ลูกจ้างประจำของโรงพยาบาล ซึ่งเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษาของผู้อุทธรณ์

เหตุผลในการปฏิเสธ

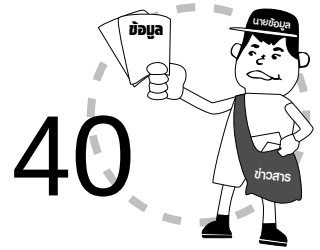
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งนางทิสันนันทน์ เจ้าของข้อมูลไม่ยินยอมให้เปิดเผย

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า แม้จะเป็นข้อมูลส่วนบุคคล แต่เนื่องจากผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าของหนี้ ตามคำพิพากษา ซึ่งตามนัยมาตรา 214 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บัญญัติไว้ว่า “.....เจ้าหนี้มีสิทธิที่จะให้ชำระหนี้ของตนจากทรัพย์สินของลูกหนี้จนสิ้นเชิง รวมทั้งเงินและทรัพย์สินอื่นๆ ซึ่งบุคคลภายนอกค้างชำระแก่ลูกหนี้ด้วย” ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้มีอำนาจตามกฎหมายที่จะได้รับการเปิดเผยข้อเท็จจริงเกี่ยวกับทรัพย์สินดังกล่าว

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้โรงพยาบาลบ้านหมี่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการยื่นแบบแสดงรายการ เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ผู้อุทธรณ์ : นายเสนาะ ฯ

หน่วยงานที่รับพิทขอ : กรมสรรพากร

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงกรมสรรพากร ขอให้เปิดเผยข้อมูลและแบบรายการแสดงรายการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของนายกิตติศักดิ์เพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกรณีรัฐมนตรี ตกเป็นข่าวว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินหลายรายการที่มีนายกิตติศักดิ์เป็นผู้ถือครองทรัพย์สินเหล่านั้นแทน

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมของเจ้าของข้อมูลเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามนัยมาตรา 15 (5) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 อีกทั้งข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลที่ทำให้รู้เรื่องกิจการของผู้เสียภาษี ซึ่งเจ้าพนักงานไม่มีสิทธิ์แจ้งแก่ผู้ใดตามนัยมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติประมวลรัษฎากร จึงเป็นข้อมูลที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามนัยมาตรา 15 (6) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า

(1) แบบแสดงรายการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (ภ.ง.ด. 90) เป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้เสียภาษีจัดทำขึ้น โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับรายได้ที่ผู้เสียภาษีได้รับในระหว่างปีภาษีนั้น ๆ และอยู่ในบังคับที่จะต้องเสียภาษีอันแสดงให้เห็นถึงฐานะทางการเงินของบุคคล ในส่วนที่เกี่ยวกับรายได้ของบุคคลรวมทั้งการหักค่าลดหย่อนภาษี ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลส่วนบุคคล และเมื่อบุคคลยื่นแบบแสดงรายการภาษีดังกล่าว กรมสรรพากรมีหน้าที่ตามกฎหมายที่ต้องจัดทำระบบข้อมูลของผู้เสียภาษีไว้เป็นรายการของแต่ละบุคคลตามลำดับเลขรหัสประจำตัวผู้เสียภาษี ซึ่งกรมสรรพากรจะต้องปฏิบัติตามมาตรา 23 และ มาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. 2540 อย่างไรก็ตาม เจ้าหน้าที่กรมสรรพากรอาจใช้ดุลยพินิจตามมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว พิจารณาเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวได้ แต่จะต้องคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์เอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน ในกรณีนี้เห็นว่า นายกิตติศักดิ์มิใช่รัฐมนตรี หรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐ การตรวจสอบข้อมูลการเสียภาษีเพื่อเชื่อมโยงไปถึงการแสดงรายการทรัพย์สินของรัฐมนตรีนั้น ยังไม่มีน้ำหนักพอที่จะใช้กลไกตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 เพื่อการตรวจสอบทรัพย์สิน

รัฐมนตรีผ่านการเสียภาษีของบุคคลอื่น การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร คำสั่งไม่เปิดเผยของกรมสรรพากรจึงชอบแล้ว

(2) ในส่วนของข้อมูลที่แสดงว่านายกิตติศักดิ์ ได้ยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ระหว่างปี 2539-2544 และยอดจำนวนเงินที่เสียภาษีในแต่ละปี เห็นว่า ข้อมูลที่แสดงว่าบุคคลใดได้ยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี และกรมสรรพากรได้รับไว้ดำเนินการเพื่อประเมินภาษี เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการทำหน้าที่ของพลเมืองตามกฎหมาย จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ ส่วนยอดจำนวนเงินที่ผู้เสียภาษีถูกประเมินในการเรียกเก็บภาษีนั้น เป็นการคำนวณประเมินรายได้ของบุคคลในแต่ละปี เมื่อไม่มีรายละเอียดตามที่ปรากฏอยู่ในแบบแสดงรายการเสียภาษี ย่อมไม่อาจทำให้บุคคลใดทราบฐานะทางการเงินของผู้เสียภาษีได้ อย่างไรก็ตาม ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมิใช่ข้อมูลสาธารณะ จึงต้องพิจารณาว่าการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรหรือไม่ ในกรณีนี้แม้ว่านายกิตติศักดิ์ไม่มีความสัมพันธ์ในตำแหน่งหน้าที่ราชการ แต่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับรัฐมนตรี ซึ่งกำลังถูกตรวจสอบทรัพย์สินโดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังนั้น เมื่อพิจารณาประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่า มีเหตุอันสมควรที่จะเปิดเผยข้อมูลในส่วนนี้ได้

บทคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

จึงมีมติให้กรมสรรพากรเปิดเผยข้อมูลซึ่งแสดงว่านายกิตติศักดิ์ ได้มีการยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ระหว่างปี 2539-2544 หรือไม่ รวมทั้งยอดเงินเสียภาษีในแต่ละปีให้แก่ผู้อุทธรณ์ และให้ยกอุทธรณ์ในส่วนที่เป็นรายละเอียดที่แสดงใน ภ.ง.ด. 90 ตามข้อ (1)

18 มีนาคม 2547

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นายเสถียร ฯ

หน่วยงานที่รับพิทขอ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 ขอเอกสารข้อมูลการร้องเรียน บันทึกปากคำบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการร้องเรียนผู้อุทธรณ์ และ รายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เมื่อผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่าดักเตือน แล้วไม่ได้แยงคัดค้านและใช้สิทธิ ตามกฎ ก.ค. ฉบับที่ 23 (พ.ศ. 2543) อีกทั้งข้อมูลดังกล่าวเป็นเอกสารลับตามข้อ 12 (1) ของระเบียบว่าด้วยการ รักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. 2544 และ เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 15 (4) แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 และเป็นกรณีที่ต้องรักษาความลับไว้ตามมาตรา 31 และ 32 แห่งพระราช บัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 จึงไม่อนุญาตให้ตามคำขอ

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการฯ ได้รับฟังข้อเท็จจริงว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นครู ถูกคณะครูและชาวบ้านร้องเรียนว่าทำร้าย ร่างกายนักเรียนซึ่งเป็นบุตรชายผู้อุทธรณ์ ขว้างปาบ้านของชาวบ้านได้รับความเสียหาย แต่ผู้อุทธรณ์กลับ กล่าวหาว่าชาวบ้านผู้ร้องเรียนหมิ่นประมาท ชาวบ้านผู้ร้องเรียนจึงไปแจ้งความกับตำรวจไว้เป็นหลักฐาน ต่อมา ชาวบ้านได้รวมตัวเดินทางมาชุมนุมประท้วง เพื่อขอทราบผลการพิจารณาที่ร้องเรียนไว้ ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามหาสารคามฯ ได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงและสืบสวนในทางลับพบว่า ชาวบ้านมีข้อขัดแย้ง กันและมีทีท่าจะเกิดปัญหาความวุ่นวายลามบานปลาย รวมทั้งคณะครูโรงเรียนโคกก่อพิทยาคมแตกแยกเป็น 2 ฝ่าย คือฝ่ายของผู้อุทธรณ์ กับฝ่ายคณะครูผู้ร้องเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคามฯ จึงได้ย้ายครูที่ เกี่ยวข้องไปปฏิบัติหน้าที่คนละแห่ง และแม้ขณะนี้สถานการณ์จะดีขึ้นแล้ว แต่หากมีการเปิดเผยข้อมูลตามที่ ผู้อุทธรณ์ขอ ผู้อุทธรณ์อาจนำข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปฟ้องคดีต่อผู้ร้องเรียนและพยาน จนอาจส่งผล ให้เหตุการณ์ความไม่สงบในโรงเรียนโคกก่อพิทยาคมซึ่งกำลังคลี่คลายไปในทางที่ดีกลับเกิดเป็นปัญหาอีก ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการบริหารและการจัดการ ศึกษาของโรงเรียนและชุมชน การเปิดเผยจะก่อให้เกิด ความเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะยิ่งกว่า จึงพิจารณาเห็นว่า การที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคามฯ ไม่เปิดเผยข้อมูลให้แก่ผู้อุทธรณ์ นั้นชอบแล้ว

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

มีมติให้ยกอุทธรณ์

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการส่งเงินสมทบ กองทุนประกันสังคม

ผู้อุทธรณ์ : บริษัทสามารถ ฯ และบริษัทเททีล ฯ

หน่วยงานที่รับพิทชอบ : สำนักงานประกันสังคม

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานประกันสังคม เพื่อขอข้อมูลการส่งเงินประกันสังคมของจำเลยซึ่งเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษา และนายจ้างของจำเลย พร้อมทั้งรายได้ของจำเลยจำนวน 8 ราย

เหตุผลในการปฏิเสธ

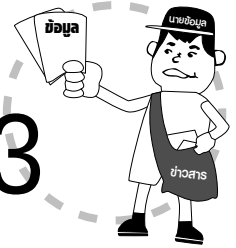
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ซึ่งห้ามเปิดเผยตามนัยมาตรา 24 และการเปิดเผยอาจจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามนัยมาตรา 15 (6) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน นอกจากนี้ในมาตรา 100 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ได้มีข้อกำหนดห้ามเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของนายจ้างอันเป็นข้อเท็จจริงที่นายจ้างพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผยด้วย

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่สำนักงานประกันสังคมได้มาตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 เพื่อประโยชน์ของนายจ้างและลูกจ้าง ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวนายจ้างและลูกจ้างไม่ประสงค์ให้เปิดเผยต่อบุคคล ภายนอก หากผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลไปเพื่อประโยชน์ในการบังคับชำระหนี้ จะกระทบต่อสภาพการทำงาน of ลูกจ้างและความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง ซึ่งอาจทำให้นายจ้างและลูกจ้างขาดความเชื่อถือต่อระบบประกันสังคมได้ และจะทำให้สำนักงานประกันสังคมกลายเป็นสำนักงานติดตามชำระหนี้ของเจ้าหน้าที่ และอาจทำให้ไม่สามารถดำเนินงานได้ตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายประกันสังคมกำหนดไว้ นอกจากนี้เจ้าหน้าที่ยังมีหนทางอื่นในการดำเนินการเพื่อประกันการชำระหนี้หรือบังคับชำระหนี้ได้ จึงยังไม่มีเหตุผลความจำเป็นเพียงพอถึงขนาดที่จะให้ผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของคนอื่นที่อยู่ในระบบฐานข้อมูลของสำนักงานประกันสังคม เพราะการเปิดเผยจะทำให้กระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของสำนักงานประกันสังคม และอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อระบบประกันสังคม ประกอบกับจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควร ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่อาจเปิดเผยได้

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้ยกอุทธรณ์

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อผู้เข้าสอบข้อเขียนและสัมภาษณ์

ผู้อุทธรณ์ : นายนพฤทธิ ๙

หน่วยงานที่รับพิพาท : คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขอข้อมูลเกี่ยวกับรายชื่อผู้มีสิทธิสอบข้อเขียนและสอบสัมภาษณ์ เพื่อคัดเลือกเข้าศึกษาในหลักสูตรนิติศาสตร์บัณฑิต ภาคบัณฑิต (นอกเวลา ราชการ) ปีการศึกษา 2546

เหตุผลในการปฏิเสธ

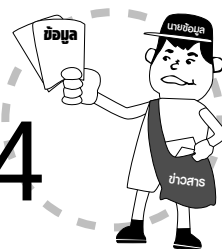
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคลเนื่องจากมีชื่อ เลขหมาย รหัส ลายมือชื่อ ที่ทำให้รู้ตัวผู้นั้นได้ ประกอบกับการสอบข้อเขียนและสัมภาษณ์เป็นสิทธิของผู้มีสิทธิเข้าสอบเป็นการเฉพาะตัว การเปิดเผยจึงเป็นการขัดต่อสิทธิส่วนบุคคลตามนัยมาตรา 15 (5) และ มิได้รับการยกเว้นตามมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า บัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิสอบข้อเขียนและสัมภาษณ์ในกรณีตามอุทธรณ์มิได้มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล จึงมิใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล แต่เป็นข้อมูลที่ทางราชการทำขึ้นเพื่อเป็นหลักฐานทางราชการในการดำเนินการเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกตามอำนาจหน้าที่ ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารในส่วนที่แสดงสาระสำคัญว่าผู้สมัครรายใดเป็นผู้มีสิทธิสอบข้อเขียนและคัดเลือก รวมทั้งผู้มีสิทธิสอบลงชื่อไว้หรือไม่ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสเกี่ยวกับการดำเนินการสอบฯ ดังกล่าว แต่ข้อมูลในส่วนที่เป็นลายมือชื่อของผู้เข้าสอบหากให้ทำสำเนาอาจถูกนำไปเผยแพร่ หรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อเจ้าของลายมือชื่อได้โดยไม่สมควร

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลแก่ผู้อุทธรณ์ตามที่ขอ โดยให้คณะนิติศาสตร์ขีดหรือทับด้วยสีดำเฉพาะตรงที่เป็นลายมือชื่อของผู้เข้าสอบก่อนส่งมอบให้ผู้อุทธรณ์

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการส่งเงินสมทบ กองทุนประกันสังคม

ผู้อุทธรณ์ : นายสมชาย ฯ

หน่วยงานที่รับพิทักษ์ : สำนักงานประกันสังคม

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์เป็นผู้รับมอบอำนาจจากนางสาวจิรพันธ์ที่มีหนังสือถึงสำนักงานประกันสังคม ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประวัติการทำงานของลูกค้าหนึ่งตามคำพิพากษา เช่น สถานที่ทำงาน ค่าจ้าง เพื่อประกอบการบังคับคดี

เหตุผลในการปฏิเสธ

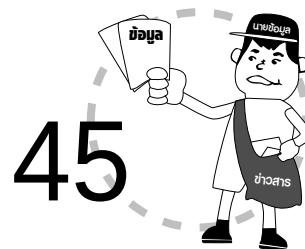
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 มาตรา 100 บัญญัติว่า “ผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงใดเกี่ยวกับกิจการของนายจ้างอันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของนายจ้างพึงสงวนไว้ ไม่เปิดเผย ซึ่งตนได้มาหรือล่วงรู้เนื่องจากการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ...เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติราชการเพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อประโยชน์แก่การคุ้มครองแรงงานหรือการสอบสวนหรือการพิจารณาคดี”

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลดังกล่าว เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่สำนักงานประกันสังคมได้มาตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 เพื่อประโยชน์ของนายจ้างและลูกจ้างตามที่กำหนดในกฎหมาย หากผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลไปเพื่อประโยชน์ในการบังคับชำระหนี้ ก็จะกระทบต่อสภาพการทำงานของลูกจ้างและความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง ซึ่งอาจทำให้นายจ้างและลูกจ้างขาดความเชื่อถือต่อระบบประกันสังคมได้ ในขณะเดียวกันก็จะทำให้สำนักงานประกันสังคมกลายเป็นสำนักงานติดตามชำระหนี้ของเจ้าหนี้ ซึ่งจะกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานประกันสังคมตามกฎหมายได้ นอกจากนี้การบังคับชำระหนี้ก็เป็นความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหนี้กับลูกหนี้ ซึ่งเจ้าหนี้ยังมีหนทางอื่นในการดำเนินการเพื่อประกันการชำระหนี้หรือบังคับชำระหนี้ได้ จึงยังไม่มีเหตุจำเป็นเพียงพอถึงขนาดที่จะให้ได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของบุคคลอื่นที่อยู่ในระบบฐานข้อมูลของสำนักงานประกันสังคม

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้ยกอุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนท้องถิ่นเกี่ยวกับการใช้อำนาจจำหน่ายชื่อบุคคล ในทะเบียนบ้าน

ผู้อุทธรณ์ : นายประเสริฐ ฯ

หน่วยงานที่รับพิทขอ : สำนักทะเบียนจังหวัดขอนแก่น

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ได้ตรวจพบว่า นายทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลขอนแก่นได้จำหน่ายชื่อผู้อุทธรณ์ออกจากทะเบียนบ้าน จึงมีหนังสือถึงนายทะเบียนจังหวัดขอนแก่น ขอให้แก้ไขรายการข้อมูลในทะเบียนบ้านเลขที่ 177/47 หมู่ที่ 17 ตำบลในเมือง อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น โดยขอให้เพิ่มชื่อและข้อมูลเกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ลงในทะเบียนบ้านดังกล่าว

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า การแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลในทะเบียนบ้านต้องถือปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. 2534 ซึ่งหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลในทะเบียนราษฎร คือ สำนักทะเบียนอำเภอ หรือสำนักทะเบียนท้องถิ่น

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า การดำเนินการจำหน่ายชื่อผู้อุทธรณ์ออกจากทะเบียนบ้านเลขที่ 177/47 หมู่ที่ 17 ตำบลในเมือง อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ของสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลนครขอนแก่นเป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. 2534 ดังนั้น คำอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์จึงเป็นการโต้แย้งคำสั่งจำหน่ายชื่อผู้อุทธรณ์ของนายทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลนครขอนแก่นว่า เป็นไปโดยชอบหรือไม่ กรณีจึงมิใช่เป็นการอุทธรณ์เกี่ยวกับการขอแก้ไขข้อมูลส่วนบุคคลตามความหมายของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 แต่ประการใด เพราะมิใช่เป็นการขอแก้ไขเนื้อหาข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่บันทึกอยู่ในทะเบียนบ้าน ดังนั้น เรื่องอุทธรณ์กรณีนี้จึงไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ ที่จะรับไว้พิจารณาได้

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้ยกอุทธรณ์

เรื่อง การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้ประกันตน

ผู้อุทธรณ์ : บริษัท กสท. โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน)

หน่วยงานที่รับพิทักษ์ : สำนักงานประกันสังคม

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือถึงสำนักงานประกันสังคม ขอตรวจสอบลูกหนี้ตามคำพิพากษาว่าเป็นผู้ประกันตนที่มีชื่ออยู่ในระบบฐานข้อมูลของสำนักงานประกันสังคมหรือไม่ รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับนายจ้างและที่ตั้งของสถานประกอบการกิจการของนายจ้าง

เหตุผลในการปฏิเสธ

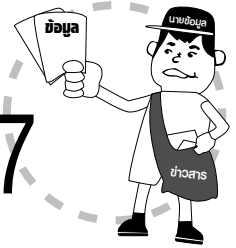
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 มาตรา 100 บัญญัติว่า “ผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงใดเกี่ยวกับกิจการของนายจ้างอันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของนายจ้างพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ซึ่งตนได้มาหรือล่วงรู้เนื่องจากการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติราชการเพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อประโยชน์ แก่การคุ้มครองแรงงาน หรือการสอบสวน หรือการพิจารณาคดี”

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลดังกล่าว เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่สำนักงานประกันสังคมได้มาตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 เพื่อประโยชน์ของนายจ้างและลูกจ้างตามที่กำหนดในกฎหมาย หากผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลไปเพื่อประโยชน์ในการบังคับชำระหนี้ ก็จะกระทบต่อสภาพการทำงานของลูกจ้างและความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง ซึ่งอาจทำให้นายจ้างและลูกจ้างขาดความเชื่อถือต่อระบบประกันสังคมได้ ในขณะเดียวกัน ก็จะทำให้สำนักงานประกันสังคมกลายเป็นสำนักงานติดตามชำระหนี้ของเจ้าหนี้ ซึ่งจะกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานประกันสังคมตามกฎหมายได้ นอกจากนี้การบังคับชำระหนี้ก็เป็นความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหนี้กับลูกหนี้ซึ่งเจ้าหนี้ยังมีหนทางอื่นในการดำเนินการเพื่อประกันการชำระหนี้หรือบังคับชำระหนี้ได้ จึงยังไม่มีเหตุจำเป็นเพียงพอถึงขนาดที่จะให้ได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของบุคคลอื่นที่อยู่ในระบบฐานข้อมูลของสำนักงานประกันสังคม

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้ยกอุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเชื้อบารุณการ

ผู้อุทธรณ์ : นายธีรชัย ฯ

หน่วยงานที่รับพิทขอ : กรมธนารักษ์

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ซึ่งอ้างว่าเป็นตัวแทนศูนย์ประสานงานร้องทุกข์ทางปกครองกรณีพระราชพัสดุดลาดใหม่ ดอนเมืองมีหนังสือถึงกรมธนารักษ์ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพัฒนาที่ราชพัสดุดอนเมือง รายชื่อข้าราชการกรมธนารักษ์ที่เป็นผู้พิจารณาและดำเนินการตามหนังสือกรมธนารักษ์ ที่ กค 0415/307 ลง วันที่ 20 เมษายน 2542 รายชื่อข้าราชการกรมธนารักษ์ที่เป็นผู้พิจารณาและดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับการทำ คำให้การของกระทรวงการคลังในคดีหมายเลขดำที่ 1728/2546 ยื่นต่อศาลปกครองกลาง และรายชื่อข้าราชการ กรมธนารักษ์ที่เป็นผู้พิจารณาและดำเนินการที่เกี่ยวข้อง

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. 2540 ซึ่งข้าราชการที่เกี่ยวข้องได้ปฏิเสธการเปิดเผย

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า ข้าราชการซึ่งเป็นผู้แทนของกรมธนารักษ์ได้รับมอบหมายให้ มีหน้าที่ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมในกรณีที่มีข้อสงสัย และทำหน้าที่ประสานงานกับสำนักงานอัยการสูงสุด ซึ่ง เป็นการปฏิบัติราชการปกติตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย การเปิดเผยให้ทราบว่า ข้าราชการผู้ใดเป็นผู้แทนของ กรมธนารักษ์ในการให้ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมและประสานงานกับสำนักงานอัยการสูงสุดไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตราย แก่ข้าราชการดังกล่าว อีกทั้งการเปิดเผยไม่น่าจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร และการคัดค้าน การเปิดเผยชื่อของข้าราชการที่เกี่ยวข้องตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 นั้นก็ไม่เป็นการห้ามคณะกรรมการฯ ที่จะวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติ (ก.พ. 7)

ผู้อุทธรณ์ : นางรำไพ ฯ

หน่วยงานที่รับพิทชอบ : สำนักงาน ก.พ.

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์เป็นอดีตข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุข 6 สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดเลย มีหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัดเลย ขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติของผู้อุทธรณ์ที่ กระทรวงสาธารณสุข และสำนักงาน ก.พ. เก็บรักษาไว้

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการตามมาตรการพัฒนา และบริหารกำลังคนเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2547 เป็นต้นไป และมีความประสงค์ ขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติฉบับของสำนักงาน ก.พ.

สำนักงาน ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นว่า โดยที่ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแก้ไข วัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. 2527 ข้อ 6 วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ข้าราชการผู้ใดประสงค์จะแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติ ให้ยื่นคำขอพร้อมหลักฐานตามข้อ 7 ต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงหัวหน้า ส่วนราชการ และวรรคสอง กำหนดว่า ให้หัวหน้าส่วนราชการเสนอคำขอพร้อมหลักฐานต่อเจ้าหน้าที่ควบคุม เกษียณอายุ (ก.พ.) โดยให้ความเห็นประกอบการพิจารณาไปด้วย ซึ่งหมายความว่า ผู้ที่จะมีสิทธิยื่นคำขอแก้ไข วัน เดือน ปีเกิดใน ก.พ. 7 ตามระเบียบนี้จะต้องเป็นผู้ที่มีฐานะเป็นข้าราชการอยู่ในขณะที่ยื่นคำขอ ดังนั้น เมื่อปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดใน ก.พ. 7 (วันที่ 20 เมษายน 2547) ในขณะที่ยังไม่มี ฐานะเป็นข้าราชการ จึงไม่มีสิทธิยื่นคำขอแก้ไขตามระเบียบดังกล่าว

การพิจารณาของคณะกรรมการวินัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

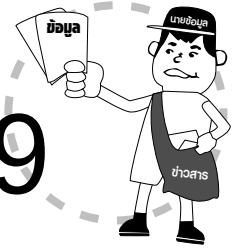
คณะกรรมการวินัยฯ พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ในทะเบียน ประวัติ (ก.พ. 7) เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของสำนักงาน ก.พ. จึง เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ และเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 เมื่อผู้อุทธรณ์เห็นว่า วัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ในทะเบียนประวัติ (ก.พ. 7) ไม่ถูกต้องตามที่จริง ผู้อุทธรณ์มีสิทธิยื่นคำขอเป็นหนังสือให้สำนักงาน ก.พ. แก้ไขเปลี่ยนแปลงได้ และสำนักงาน ก.พ. จะต้องพิจารณาคำขอดังกล่าวตามมาตรา 25 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว แต่กรณีตามอุทธรณ์ปรากฏว่า สำนักงาน ก.พ. เห็นว่า ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำขอแก้ไขในขณะที่ยังไม่มีฐานะเป็น ข้าราชการแล้ว จึงไม่มีสิทธิยื่นคำขอแก้ไขตามระเบียบดังกล่าว โดยยังมิได้พิจารณาพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

เพื่อพิสูจน์ความถูกต้องว่า ผู้อุทธรณ์มีวัน เดือน ปีเกิดตามที่ขอแก้ไขหรือไม่ จึงเป็นกรณีที่สำนักงาน ก.พ. ยังมิได้พิจารณากรณีอุทธรณ์ตามนัยมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้สำนักงาน ก.พ. พิจารณาถึงพยานหลักฐานเพื่อพิสูจน์ว่า ผู้อุทธรณ์มีวัน เดือน ปีเกิดตามที่ขอแก้ไขหรือไม่ ตามนัยมาตรา 25 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ

8 กุมภาพันธ์ 2548

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อมูลผู้ประกันตน

ผู้อุทธรณ์ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดสะอาดลำปาง

หน่วยงานที่รับพิทขอ : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดลำปาง

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานประกันสังคมจังหวัดลำปาง ขอตรวจสอบข้อมูลประวัติบุคคลซึ่งเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษาของผู้อุทธรณ์จำนวน 1 ราย โดยผู้อุทธรณ์เห็นว่า ตามมาตรา 24 (8) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ให้สิทธิแก่เจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษาขอตรวจสอบข้อมูลดังกล่าวได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลแต่อย่างใด

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวได้ เพราะการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวขัดต่อพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 มาตรา 100 ซึ่งบัญญัติไว้ว่า “ผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงใดเกี่ยวกับกิจการของนายจ้างอันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของนายจ้างจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผยซึ่งตนได้มาหรือล่วงรู้เนื่องจากการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินสามพันบาท” โดยที่ข้อมูลนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มาตรา 4 ซึ่งกำหนดห้ามหน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความดูแลของตนต่อหน่วยงานแห่งอื่นหรือบุคคลอื่นโดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล

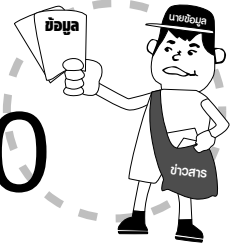
การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอข้างต้นเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่สำนักงานประกันสังคมได้มาตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 เพื่อประโยชน์ของนายจ้างและลูกจ้างตามที่กำหนดในกฎหมายดังกล่าว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวของนายจ้างและลูกจ้างไม่ประสงค์จะให้เปิดเผยต่อบุคคลภายนอก และหากผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปเพื่อประโยชน์ในการบังคับชำระหนี้ก็จะกระทบต่อสภาพการทำงานของลูกจ้างและความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง ซึ่งอาจทำให้นายจ้างและลูกจ้างขาดความเชื่อถือต่อระบบประกันสังคมได้ ในขณะเดียวกันก็จะทำให้สำนักงานประกันสังคมกลายเป็นสำนักงานติดตามชำระหนี้ของเจ้าหน้าที่ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการทำงานของสำนักงานประกันสังคม นอกจากนั้นข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานประกันสังคมมีอยู่ก็มีใช่ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับตัวทรัพย์สินอันเป็นวัตถุแห่งการชำระหนี้โดยตรง การบังคับชำระหนี้ของผู้อุทธรณ์เป็นความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหน้าที่กับลูกหนี้ซึ่งเจ้าหน้าที่ยังมีหนทางอื่นในการดำเนินการเพื่อบังคับชำระหนี้ หรือวางระบบการประกันการชำระหนี้เพื่อให้การบังคับชำระหนี้มีประสิทธิภาพ กรณีนี้จึงยังไม่มีเหตุผลความจำเป็นเพียงพอถึงขนาดที่จะให้ผู้อุทธรณ์ได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของบุคคลอื่นที่อยู่ในระบบฐานข้อมูลของสำนักงานประกันสังคม

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้ยกอุทธรณ์

1 มีนาคม 2548

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อมูลผู้ประกันตน

ผู้อุทธรณ์ : บริษัท ทิพยประกันภัย จำกัด (มหาชน)

หน่วยงานที่รับพิตชอบ : สำนักงานประกันสังคม

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานประกันสังคม ขอทราบข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ทำงาน ที่อยู่ปัจจุบัน และเงินเดือน รวมทั้งรายละเอียดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องของผู้ประกันตน จำนวน 105 ราย ซึ่งมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าของนี้ตามคำพิพากษา เพื่อประโยชน์ในการบังคับคดีกับลูกหนี้

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 มาตรา 100 ประกอบกับข้อมูลดังกล่าวถือเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มาตรา 4 และมาตรา 24 กำหนดให้หน่วยงานของรัฐสามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือบุคคลอื่นได้ เมื่อได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลเท่านั้น

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่สำนักงานประกันสังคมได้มาตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 เพื่อประโยชน์ของนายจ้างและลูกจ้างตามที่กำหนดในกฎหมายดังกล่าว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้นายจ้างและลูกจ้างไม่ประสงค์จะให้เปิดเผยต่อบุคคลภายนอก และหากผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปเพื่อประโยชน์ในการบังคับชำระหนี้ก็จะกระทบต่อสภาพการทำงานของลูกจ้างและความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง ซึ่งอาจทำให้นายจ้างและลูกจ้างขาดความเชื่อถือต่อระบบประกันสังคมได้ ในขณะเดียวกันก็จะทำให้สำนักงานประกันสังคมกลายเป็นสำนักงานติดตามชำระหนี้ของเจ้าหนี้ และจะทำให้สำนักงานประกันสังคมไม่สามารถดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายประกันสังคมกำหนดไว้ นอกจากนั้นข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานประกันสังคมมีอยู่ก็มีใช้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับตัวทรัพย์สินเป็นวัตถุแห่งการชำระหนี้โดยตรง การบังคับชำระหนี้ของผู้อุทธรณ์เป็นความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหนี้กับลูกหนี้ซึ่งเจ้าหนี้ยังมีหนทางอื่นในการดำเนินการเพื่อบังคับชำระหนี้ หรือวางระบบการประกันการชำระหนี้เพื่อให้การบังคับชำระหนี้มีประสิทธิภาพ กรณีนี้จึงยังไม่มีเหตุผลความจำเป็นเพียงพอถึงขนาดที่จะใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในระบบประกันสังคมดังกล่าวแต่อย่างใด

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้ยกอุทธรณ์

1 มีนาคม 2548

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อมูลผู้ประกันตน

ผู้อุทธรณ์ : บริษัท เซฟมาร์ท จำกัด

หน่วยงานที่รับพิทชอบ : สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ 3

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้อำนวยการสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ 3 ขอข้อมูลข่าวสารสถานที่ทำงานของจำเลย จำนวน 2 ราย ซึ่งศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ร่วมกันชดใช้ค่าเสียหายให้กับผู้อุทธรณ์ ขณะนี้เรื่องอยู่ระหว่างการสืบทรัพย์บังคับคดี

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลได้ เพราะพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 มาตรา 100 และมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอข้างต้นเป็นข้อมูลข่าวสารสำนักงานประกันสังคมได้มาตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 เพื่อประโยชน์ของนายจ้าง และลูกจ้างตามที่กำหนดในกฎหมายดังกล่าว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวนายจ้างและลูกจ้างไม่ประสงค์จะให้เปิดเผยต่อบุคคลภายนอก และหากผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปเพื่อประโยชน์ในการบังคับชำระหนี้ก็จะกระทบต่อสภาพการทำงานของลูกจ้างและความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง ซึ่งอาจทำให้นายจ้างและลูกจ้างขาดความเชื่อถือต่อระบบประกันสังคมได้ ในขณะเดียวกันก็จะทำให้สำนักงานประกันสังคมกลายเป็นสำนักงานติดตามชำระหนี้ของเจ้าหนี้ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานของสำนักงานประกันสังคม นอกจากนั้นข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานประกันสังคมมีอยู่ก็มีใช้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับตัวทรัพย์สินอันเป็นวัตถุแห่งการชำระหนี้โดยตรง การบังคับชำระหนี้ของผู้อุทธรณ์เป็นความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหนี้กับลูกหนี้ซึ่งเจ้าหนี้ยังมีหนทางอื่นในการดำเนินการเพื่อบังคับชำระหนี้ หรือวางระบบการประกันการชำระหนี้เพื่อให้การบังคับชำระหนี้มีประสิทธิภาพ กรณีนี้จึงยังไม่มีเหตุผลความจำเป็นเพียงพอถึงขนาดที่จะให้ผู้อุทธรณ์ได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารของบุคคลอื่นที่อยู่ในระบบฐานข้อมูลของสำนักงานประกันสังคม

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้ยกอุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อมูลผู้ประกันตน

ผู้อุทธรณ์ : บริษัท ซี.พี.คอนซูเมอร์ โปรดักส์ จำกัด

หน่วยงานที่รับพิทชอบ : สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ 4

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ 4 ขอตรวจสอบข้อมูลข่าวสารสถานที่ทำงานในปัจจุบันของจำเลยในคดีอาญา ที่เป็นอดีตพนักงานของผู้อุทธรณ์ จำนวน 1 ราย ซึ่งได้กระทำผิดอาญากรณียกยอกทรัพย์สินของผู้อุทธรณ์ และศาลได้มีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกจำเลยเป็นเวลา 20 เดือน และให้คืนเงินแก่ผู้อุทธรณ์ จำนวน 346,835.01 บาท แต่จำเลยเพิกเฉย ผู้อุทธรณ์จึงขอทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษาและเป็นผู้มีส่วนได้เสียในคดีที่ถึงที่สุด โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 24 (8) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 มาตรา 100 ประกอบกับข้อมูลดังกล่าวถือเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มาตรา 4 และมาตรา 24 กำหนดให้หน่วยงานของรัฐสามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือบุคคลอื่นได้ เมื่อได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลเท่านั้น และมาตรา 15 (6) กำหนดให้หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีลักษณะข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลเช่นกัน

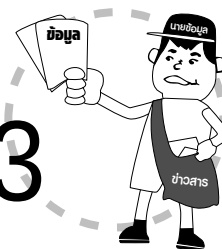
การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอในกรณีนี้เป็นข้อมูลข่าวสารที่จำกัดเฉพาะสถานที่ทำงานของลูกหนี้ตามคำพิพากษาซึ่งมิใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 กรณีนี้เป็นกรณีที่ลูกจ้างยกยอกทรัพย์สินของนายจ้างอันเป็นลักษณะหนึ่งเกี่ยวเนื่องกับคดีอาญาซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่อาจดำเนินการในเรื่องหลักประกันการชำระหนี้ได้ล่วงหน้าได้ และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในกรณีนี้ไม่ก่อให้เกิดภาระแก่เจ้าหน้าที่จนกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติของสำนักงานประกันสังคมแต่อย่างใด ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ได้เสียของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอคือ สถานที่ทำงานของลูกหนี้ตามคำพิพากษา จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์รายนี้ทราบได้

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ 4 เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานที่ทำงานของลูกหนี้ตามคำพิพากษารายนี้ให้แก่ผู้อุทธรณ์

1 มีนาคม 2548

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่ลบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประวัติอาชญากร

ผู้อุทธรณ์ : นายชาคริต ฯ

หน่วยงานที่รับพิทชอบ : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงนายกรัฐมนตรี และถึงผู้กำกับการ 2 กองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ขอให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติลบข้อมูลประวัติการถูกจับกุมและดำเนินคดีอาญาของผู้อุทธรณ์ในทะเบียนประวัติอาชญากร

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ในการพิจารณานำข้อมูลประวัติการต้องหาคดีอาญาออกจากสารบบหรือฐานข้อมูลประวัติอาชญากรต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดไว้ในประมวลระเบียบการตำรวจที่ไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ 32 บทที่ 4 ข้อ 1.3 เช่น ศาลสั่งยกฟ้องหรือไม่ประทับฟ้อง หรือศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้อง เป็นต้น สำหรับกรณีของผู้อุทธรณ์ ข้อเท็จจริงปรากฏว่าศาลจังหวัดนนทบุรีแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวมีคำพิพากษาเมื่อวันที่ 26 เมษายน 2537 พิพากษาว่าจำเลย (ผู้อุทธรณ์) มีความผิด ลงโทษจำคุก 5 ปี แต่มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งเป็นจำคุก 2 ปี 6 เดือน และให้เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นส่งตัวไปฝึกและอบรมที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดนนทบุรี มีกำหนดขั้นต่ำ 2 เดือน ขึ้นสูงมีกำหนด 1 ปี 6 เดือน และให้จำเลยคืนหรือชำระค่าทรัพย์สินที่ยังมิได้คืน จำนวน 610 บาท แก่ผู้เสียหายด้วย จึงเป็นกรณีที่ศาลสั่งลงโทษ แต่ให้เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นส่งตัวไปฝึกและอบรมโดยมีกำหนดระยะเวลา ถึงแม้ว่าการที่ศาลมีคำพิพากษาให้การฝึกอบรมจะไม่ถือเป็นโทษทางอาญาก็ตาม ก็ไม่อาจใช้เป็นเงื่อนไขในการนำข้อมูลประวัติการต้องหาคดีอาญาออกจากสารบบ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในประมวลระเบียบการตำรวจที่ไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ 32 บทที่ 4 ข้อ 1.3 ได้แต่อย่างใด

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลประวัติของผู้อุทธรณ์ในฐานข้อมูลประวัติอาชญากรของกองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ซึ่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลให้เป็นไปตามนัยมาตรา 23 (1) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเพียงพอที่เกี่ยวข้องและจำเป็นเพื่อการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์เท่านั้น และยกเลิกการจัดให้มีระบบดังกล่าวเมื่อหมดความจำเป็น ในกรณีที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติจัดทำข้อมูลประวัติอาชญากรมุ่งกระทำเพื่อป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม

แต่กรณีผู้อุทธรณ์เป็นผู้กระทำความผิดขณะที่เป็นผู้เยาว์และศาลให้เปลี่ยนโทษเป็นการฝึกอบรม ณ สถานพินิจ และคุ้มครองเด็กและเยาวชน เมื่อผ่านการฝึกอบรมแล้วสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนก็ออกไปบริสุทธิ์ให้ผู้อุทธรณ์จึงมิได้มีฐานะเป็นอาชญากรแต่อย่างใด ดังนั้น การที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติจัดเก็บข้อมูลผู้อุทธรณ์ในฐานะที่เป็นอาชญากรในทะเบียนประวัติอาชญากรตามระเบียบของสำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงเป็นการเก็บที่ไม่ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติจัดการฝึกและอบรมเด็กบางจำพวก พ.ศ. 2479 พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2534 และประมวลกฎหมายอาญาในส่วนที่เกี่ยวกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้ลบข้อมูลประวัติของผู้อุทธรณ์ออกจากทะเบียนประวัติอาชญากรของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ

15 มีนาคม 2548

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประวัตินักโทษและสาเหตุการให้นักโทษย้ายเรือนจำ

ผู้อุทธรณ์ : นักโทษชายทวีศักดิ์ ฯ

หน่วยงานที่รับพิทขอ : กรมราชทัณฑ์

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงหัวหน้าส่วนทัณฑปฏิบัติ ทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง กรมราชทัณฑ์ ขอข้อมูลข่าวสารเอกสารอันระบุถึงสาเหตุการถูกย้ายเรือนจำ และหนังสือคำสั่งย้ายเรือนจำ

เหตุผลในการปฏิเสธ

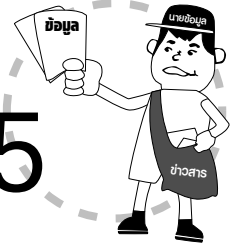
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่เป็นความลับของส่วนราชการที่หน่วยงานของรัฐมีคำสั่งมิให้เปิดเผยตามมาตรา 15 (2) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า เอกสารอันระบุถึงสาเหตุการที่ผู้อุทธรณ์ถูกย้ายเรือนจำ เนื่องจากการย้ายที่คุมขังผู้อุทธรณ์ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยจึงไม่มีผลกระทบต่อการรักษาความสงบเรียบร้อยและการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในการย้ายผู้ถูกคุมขัง ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ สำหรับทะเบียนประวัติผู้อุทธรณ์ปรากฏว่ามีอยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลที่ฝ่ายทะเบียนประวัติผู้ต้องขัง ส่วนทัณฑปฏิบัติส่วนหนึ่ง และอยู่ที่ฝ่ายปกครองแดน 10 ส่วนปกครองผู้ต้องขังอีกส่วนหนึ่ง ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนข้อมูลประวัติทั่วไป ถือเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งผู้เป็นเจ้าของข้อมูลย่อมมีสิทธิขอตรวจดูได้ และส่วนข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ต้องขัง ซึ่งถ้าเป็นข้อมูลพฤติกรรมที่อยู่ระหว่างการติดตามสืบสวนยังไม่เป็นที่ยุติหรือยังไม่ชัดเจน ก็ยังไม่สมควรบันทึกไว้ในทะเบียนประวัติและไม่สมควรเปิดเผยเพราะจะเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในการสืบสวนหาข้อเท็จจริงต่อไป แต่เมื่อมีการบันทึกข้อมูลลงในทะเบียนประวัติของผู้อุทธรณ์ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานทั้งสองแล้ว และเป็นข้อมูล ซึ่งอาจเป็นสาเหตุของการย้ายที่คุมขังผู้อุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงกระทบสิทธิของผู้อุทธรณ์ในการขอลดหย่อนโทษ ทั้งนี้ แม้ผู้อุทธรณ์จะเป็นผู้ต้องโทษในคดีอาญาและต้องถูกคุมขังในเรือนจำ แต่ก็หาได้สูญเสียสิทธิขั้นพื้นฐานตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญไปทั้งหมดไม่ ซึ่งการใช้อำนาจของหน่วยงานของรัฐก็ต้องคำนึงถึงสิทธิขั้นพื้นฐานของนักโทษด้วยตามนัยมาตรา 26 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่บัญญัติว่า “การใช้อำนาจโดยองค์กรของรัฐทุกองค์กรต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้” ดังนั้น ผู้อุทธรณ์จึงมีสิทธิได้รับทราบข้อมูลข่าวสารทะเบียนประวัติของผู้อุทธรณ์ดังกล่าวเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนเองต่อไป

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อมูลทะเบียนราษฎรของบุคคล

ผู้อุทธรณ์ : บริษัทไพรมัส ลิซซิง จำกัด

หน่วยงานที่รับพิทขอ : สำนักงานเขตสวนหลวง

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องต่อนายทะเบียนเขตสวนหลวง ขอให้สำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครอง ตรวจสอบข้อมูลทะเบียนประวัติราษฎรจากฐานข้อมูลการทะเบียนของบุคคลรวม 5 ราย เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการฟ้องคดี เขตสวนหลวง

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากข้อมูลตามคำขอเป็นข้อมูลส่วนบุคคลไม่อาจเปิดเผยได้ตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. 2534

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า โดยที่การดำเนินการเกี่ยวกับการทะเบียนราษฎรของสำนักงานเขตต่าง ๆ เป็นการดำเนินการในฐานะนายทะเบียนตามที่ผู้อำนวยการทะเบียนกลางกำหนดตามนัยมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. 2534 ที่บัญญัติว่า “เพื่อประโยชน์ในการเก็บรักษาและควบคุมการทะเบียนราษฎร การตรวจสอบพิสูจน์ตัวบุคคลและประมวลผลข้อมูลทะเบียนประวัติราษฎร ให้สำนักทะเบียนกลางดำเนินการจัดเก็บข้อมูลทะเบียนประวัติราษฎรตามที่ผู้อำนวยการทะเบียนกลางกำหนด และปรับปรุงข้อมูลทะเบียนประวัติราษฎรให้ตรงต่อความเป็นจริงอยู่เสมอ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง” ดังนั้น เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอจากสำนักงานเขตสะพานสูงไปเรียบร้อยแล้ว จึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเปิดเผยได้หรือไม่อีกต่อไป อย่างไรก็ตามหากผู้อุทธรณ์เห็นว่าสำนักงานเขตสวนหลวงปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายประการใดก็อาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายต่อไปได้ ซึ่งหากเป็นกรณีที่เข้าเงื่อนไขตามมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ก็มีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้ยกอุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อมูลผู้ประกันตน

ผู้อุทธรณ์ : นายพงศกร ฯ

หน่วยงานที่รับพิทขอ : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดจันทบุรี

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงประกันสังคมจังหวัดจันทบุรี ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับจำเลย จำนวน 1 ราย ซึ่งเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษาของโจทก์(ผู้อุทธรณ์) ในคดีของศาลจังหวัดนครนายก คือ ชื่อสถานประกอบการที่จำเลยทำงานอยู่ในปัจจุบัน ที่อยู่สถานประกอบการและหมายเลขโทรศัพท์สถานประกอบการ และอัตราค่าจ้างที่ได้รับ และจำนวนเงินสมทบที่นำส่ง

เหตุผลในการปฏิเสธ

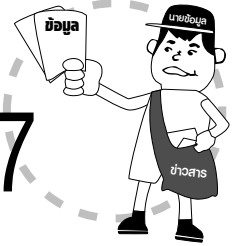
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ไม่สามารถเปิดเผยให้แก่บุคคลภายนอกได้เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องห้ามเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล และเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา 15 (5) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า ข้อเท็จจริงเรื่องนี้รับฟังเป็นที่ยึดตามที่ปรากฏในคำพิพากษาศาลจังหวัดนครนายกว่า จำเลยได้ทำสัญญากู้ยืมเงินผู้อุทธรณ์ จำนวน 3 ครั้ง รวมเป็นเงิน 22,000 บาท ผู้อุทธรณ์ได้ให้จำเลยกู้ยืมเงินเนื่องจากจำเลยเป็นผู้ได้บังคับบัญชาของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าจำเลยได้รับความเดือดร้อนเพราะมีปัญหาหนี้สินและประสบอุบัติเหตุจึงเกิดความสงสาร ดังนั้น การที่ผู้อุทธรณ์ให้กู้ยืมเงินแก่จำเลยจึงเป็นการที่ผู้อุทธรณ์ให้ความช่วยเหลือสงเคราะห์จำเลยด้วยความเอื้ออาทรระหว่างผู้ร่วมงานและในฐานะผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชา โดยมีได้ประสงค์เพื่อประโยชน์ทางธุรกิจมาแต่แรก การขอข้อมูลดังกล่าวจึงมีเหตุผลอันสมควรตามความจำเป็นของผู้อุทธรณ์ และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในกรณีนี้ไม่ก่อให้เกิดภาระแก่เจ้าหน้าที่จนกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติของสำนักงานประกันสังคมแต่อย่างใด

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ของผู้ประกันตน

ผู้อุทธรณ์ : บริษัท ทิพยประกันภัย จำกัด (มหาชน)

หน่วยงานที่รับพิทขอ : สำนักงานประกันสังคม

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้อำนวยการฝ่ายทะเบียนผู้ประกันตน สำนักงานประกันสังคม ขอตรวจ และ
คัดถ่ายสำเนาข้อมูลข่าวสารของบุคคล จำนวน 65 ราย ซึ่งเป็นผู้ที่ถูกศาลพิพากษาให้ชดเชยค่าเสียหายให้แก่
ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้กระทำละเมิดว่า ปัจจุบันทำงานที่บริษัทเอกชนใด อยู่ในฐานะเป็นผู้ประกันตนหรือไม่ อัตรา
เงินเดือนๆ ละเท่าใด เพื่อผู้อุทธรณ์จะได้ดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายในการอายัดเงินเดือนของบุคคลนั้นๆ
ชำระหนี้ตามคำพิพากษาต่อไป

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 มาตรา 100
ประกอบกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มาตรา 15 กำหนดให้หน่วยงานของรัฐอาจมี
คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลก็ได้ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ
และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอข้างต้น เป็นข้อมูลข่าวสาร
ส่วนบุคคลที่สำนักงานประกันสังคมได้มาตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 เพื่อประโยชน์ของ
นายจ้างและลูกจ้างตามที่กำหนดในกฎหมายดังกล่าว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว นายจ้างและลูกจ้างไม่ประสงค์
จะให้เปิดเผยต่อบุคคลภายนอก และหากผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปเพื่อประโยชน์ในการบังคับ
ชำระหนี้ก็จะกระทบต่อสิทธิความเป็นอยู่ส่วนตัวและสภาพการทำงานของลูกจ้าง ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่าง
นายจ้างและลูกจ้าง ซึ่งอาจทำให้นายจ้างและลูกจ้างขาดความเชื่อถือต่อระบบประกันสังคมได้ ในขณะเดียวกัน
ก็จะทำให้สำนักงานประกันสังคมกลายเป็นสำนักงานติดตามชำระหนี้ของเจ้าหน้าที่ และจะทำให้สำนักงานประกัน
สังคมไม่ดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายประกันสังคมกำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพได้ นอกจากนี้
ข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานประกันสังคมมีอยู่ก็มีใช่ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินอันเป็นวัตถุแห่งการ
ชำระหนี้โดยตรง การบังคับชำระหนี้ของผู้อุทธรณ์เป็นความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหน้าที่กับลูกหนี้ซึ่งเจ้าหน้าที่ยังมี
หนทางอื่นในการดำเนินการเพื่อบังคับชำระหนี้ หรือวางระบบการประกันการชำระหนี้เพื่อให้เกิดการบังคับชำระหนี้
มีประสิทธิภาพ กรณีนี้จึงยังไม่มีเหตุผลความจำเป็นเพียงพอถึงขนาดที่จะใช้สิทธิขอดูข้อมูลข่าวสารที่อยู่ใน
ระบบประกันสังคมดังกล่าวแต่อย่างใด

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้ยกอุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ของผู้ประกันตน

ผู้อุทธรณ์ : นายประจักษ์ ฯ

หน่วยงานที่รับพิทขอ : สำนักงานประกันสังคม

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานประกันสังคม ว่าผู้อุทธรณ์เป็นโจทก์ในคดีของศาลแขวงสมุทรปราการ และศาลแขวงอื่นๆ เป็นคดีแพ่ง มีความประสงค์ขอตรวจและขอสำเนารายการของลูกหนี้ตามคำพิพากษาของศาลทั้งหมด จำนวน 8 ราย เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดี

เหตุผลในการปฏิเสธ

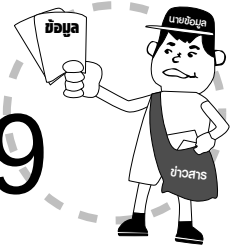
หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้ ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม มาตรา 100 ประกอบกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มาตรา 15 (6) เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอข้างต้นเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่สำนักงานประกันสังคมได้มาตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 เพื่อประโยชน์ของนายจ้างและลูกจ้างตามที่กำหนดในกฎหมายดังกล่าว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวนายจ้างและลูกจ้างไม่ประสงค์จะให้เปิดเผยต่อบุคคลภายนอก และหากผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปเพื่อประโยชน์ในการบังคับชำระหนี้ก็จะกระทบต่อสิทธิความเป็นอยู่ส่วนตัวและสภาพการทำงานของลูกจ้าง ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง ซึ่งอาจทำให้นายจ้างและลูกจ้างขาดความเชื่อถือต่อระบบประกันสังคมได้ ในขณะเดียวกันก็จะทำให้สำนักงานประกันสังคมกลายเป็นสำนักงานติดตามชำระหนี้ของเจ้าหนี้ และจะทำให้สำนักงานประกันสังคมไม่อาจดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายประกันสังคมกำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพได้ กรณีนี้จึงยังไม่มีเหตุผลความจำเป็นเพียงพอถึงขนาดที่จะใช้สิทธิขอดูข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในระบบประกันสังคมดังกล่าวแต่อย่างใด

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้ยกอุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของపుประกันตน

ผู้อุทธรณ์ : บริษัท สแตนดาร์ด ชาร์เตอร์ (ประเทศไทย) จำกัด และ
บริษัท ไพรมัส ลีสซิ่ง จำกัด

หน่วยงานที่รับพิตชอบ : สำนักงานประกันสังคม

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้อำนวยการกองเงินสมทบ สำนักงานประกันสังคม ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าของหนี้ตามคำพิพากษาของศาลในมูลหนี้เช่าซื้อรถยนต์มีความประสงค์จะขอตรวจสอบรายชื่อลูกหนี้ตามคำพิพากษา จำนวน 132 ราย ว่าเป็นผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 หรือไม่ และขอทราบหมายเลขประจำตัวผู้ประกันตน ชื่อและที่ตั้งของทำงานของผู้ประกันตน ทั้งนี้ เพื่อดำเนินการบังคับคดีให้ผู้อุทธรณ์ได้รับชำระหนี้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 214 ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 231 มาตรา 282 วรรคท้าย และพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มาตรา 24 (8)

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวได้ ทั้งนี้ เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 มาตรา 100 ประกอบกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มาตรา 15 กำหนดให้หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

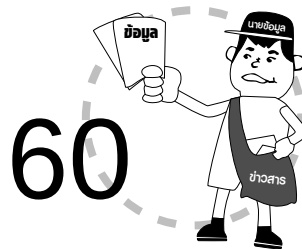
คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอข้างต้น เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่สำนักงานประกันสังคมได้มาตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 เพื่อประโยชน์ของนายจ้างและลูกจ้างตามที่กำหนดในกฎหมายดังกล่าว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเปิดเผยหรือไม่จะส่งผลให้เกิดผลกระทบต่อสิทธิความเป็นอยู่ส่วนตัวและสภาพการทำงานของลูกจ้าง ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง ซึ่งอาจทำให้นายจ้างและลูกจ้างขาดความเชื่อถือต่อระบบประกันสังคมได้ ในขณะเดียวกันก็จะทำให้สำนักงานประกันสังคมกลายเป็นสำนักงานติดตามชำระหนี้ของเจ้าหน้าที่ และจะทำให้สำนักงานประกันสังคมไม่อาจดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายประกันสังคมกำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพได้ นอกจากนั้น ข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานประกันสังคมมีอยู่ก็มีใช้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินอันเป็นวัตถุแห่งการชำระหนี้โดยตรง การบังคับชำระหนี้ของผู้อุทธรณ์เป็นความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหน้าที่กับลูกหนี้ซึ่งเจ้าหน้าที่ยังมีหนทางอื่นในการดำเนินการเพื่อบังคับชำระหนี้ หรือวางระบบการประกันการชำระหนี้เพื่อให้การบังคับชำระหนี้มีประสิทธิภาพ

กรณีนี้จึงยังไม่มีเหตุผลความจำเป็นเพียงพอถึงขนาดที่จะใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในระบบประกันสังคมดังกล่าวแต่อย่างใด

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้ยกอุทธรณ์

16 สิงหาคม 2548

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาร่างกฎหมาย และประวัติการทำงานของบุคคล

ผู้อุทธรณ์ : นายธีรชัย ฯ

หน่วยงานที่รับพิพดชอบ : สำนักงานศาลปกครอง

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงเลขาธิการสำนักงานศาลปกครองว่า ขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในความครอบครองเพื่อประโยชน์ต่อสิทธิการฟ้องคดีของประชาชน ประวัติการทำงานของนายปรีชา ขวลิขิตดำรง ตุลาการศาลปกครองสูงสุด ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติราชการในกระทรวงการคลังตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา เพื่อตรวจสอบศาลปกครองสูงสุดให้ทราบถึงเหตุที่อาจทำให้องค์คณะพิจารณาคดีเสียความยุติธรรมในคดีที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงการคลัง

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เป็นการขอข้อมูลข่าวสารภายใต้บังคับตามหมวด 2 ว่าด้วยข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ซึ่งข้อมูลดังกล่าวสำนักงานศาลปกครองไม่อาจเปิดเผยได้ เนื่องจากเป็นข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา 15 วรรคหนึ่ง (5)

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า แม้เป็นข้อมูลส่วนบุคคลแต่เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานอันมีมูลเกี่ยวกับการนั่งพิจารณาคดี ซึ่งแม้การพิจารณาคดีจะเสร็จสิ้นแล้ว แต่ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลเพื่อใช้ดำเนินการตรวจสอบในทางจริยธรรมของตุลาการศาลปกครอง และคัดค้านการนั่งพิจารณาคดีของนายปรีชา ขวลิขิตดำรง ในคดีอื่น ทั้งผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลอย่างจำกัดเฉพาะการปฏิบัติงานระหว่างปี พ.ศ. 2540 - 2544 การเปิดเผยจึงไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลเกินสมควร

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานภาพพนักงาน

ผู้อุทธรณ์ : นายโกลม ฯ

หน่วยงานที่รับพิทักษ์ : บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน)

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงกรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ขอตรวจสอบสถานภาพทางตำแหน่งของพนักงาน ณ วันที่ 13 สิงหาคม 2546 และ 13 กรกฎาคม 2547 จำนวน 78 ราย

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 จึงได้ดำเนินการขอความยินยอมในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจากพนักงานเหล่านั้น ปรากฏว่ามีผู้ให้ความยินยอมให้เปิดเผย 1 ราย ไม่ยินยอมให้เปิดเผย 49 ราย และยังไม่แจ้งผลให้ทราบ 9 ราย

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า ตามบทนิยามมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 กำหนดว่า “ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของผู้นั้น หรือมีเลขหมาย รหัส หรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้นั้นได้...” ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ซึ่งประกอบด้วย ชื่อ-ชื่อสกุลของพนักงาน ตำแหน่ง และส่วนงานที่สังกัดของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ณ วันที่ 13 สิงหาคม 2546 และวันที่ 13 กรกฎาคม 2547 เป็นข้อมูลที่แสดงสถานภาพของพนักงานมิใช่ประวัติการทำงานอันจะเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีใช้ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ จึงเห็นควรให้เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

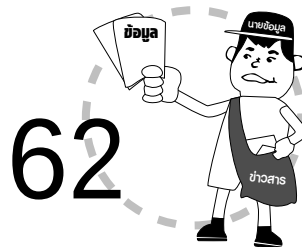
ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

สรุปย่อคำวินิจฉัย

เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

ของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาการแพทย์และสาธารณสุข

ปี 2548

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลลพบุรีกรณีนายจำนง ประกาศทอง ขอให้แก้ไขเอกสารเกี่ยวกับการรักษาและผลการตรวจเลือด

ผู้อุทธรณ์ : นายจำนง ฯ

หน่วยงานที่รับพิพาท : โรงพยาบาลลพบุรี

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงโรงพยาบาลลพบุรี ขอข้อมูลผลการตรวจรักษาและผลการตรวจหาระดับ แอลกอฮอล์ในเลือดของผู้อุทธรณ์ กับขอให้โรงพยาบาลลพบุรีแก้ไขข้อมูลการตรวจรักษาโดยให้ระบุกรุ๊ปเลือด และ DNA ไว้ในเอกสารดังกล่าวด้วย

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากกระบวนการให้การรักษาผู้ป่วยอุบัติเหตุของโรงพยาบาล ลพบุรี ภายใตระบบของกระทรวงสาธารณสุขไม่มีการส่งตรวจผล DNA จึงไม่มีผลการตรวจกรุ๊ปเลือดและ DNA และไม่อาจแก้ไขข้อมูลตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

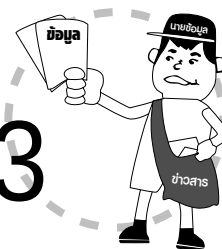
คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลเกี่ยวกับผลการตรวจรักษาและผลการตรวจเลือดของ ผู้อุทธรณ์ที่โรงพยาบาลลพบุรี มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงาน ของรัฐ ซึ่งหากผู้อุทธรณ์เห็นว่าข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนส่วนใดไม่ถูกต้องตามที่แท้จริง ย่อมมี สิทธิยื่นคำขอเป็นหนังสือให้หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูล ข่าวสารส่วนนั้นได้ ตามบทบัญญัติมาตรา 25 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

แต่เมื่อพิจารณากระบวนการให้การรักษาผู้ป่วยอุบัติเหตุของโรงพยาบาลลพบุรีซึ่งแจ้งว่าในรายนี้ ไม่มีการตรวจกรุ๊ปเลือดและ DNA เนื่องจากไม่เกี่ยวข้องกับการรักษา ประกอบกับข้อเท็จจริงที่ว่าหลอดบรรจุเลือด ของผู้อุทธรณ์ได้มีการทำลายไปแล้ว การดำเนินการเพื่อเพิ่มเติมข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ต้องการ จึงไม่ อยู่ในวิสัยที่จะดำเนินการได้

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้ยกอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์

อนึ่ง ผู้อุทธรณ์มีสิทธิร้องขอให้โรงพยาบาลลพบุรีหมายเหตุคำขอของตนแนบไว้กับข้อมูลข่าวสาร ส่วนที่เกี่ยวข้องได้ตามนัยมาตรา 25 วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลวัฒนานครกรณีนายปรีชา พงษ์สมร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเวชระเบียนประวัติคนไข้

ผู้อุทธรณ์ : นายปรีชา ฯ

หน่วยงานที่รับพิทชอบ : โรงพยาบาลวัฒนานคร

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงโรงพยาบาลวัฒนานคร ขอคัดถ่ายเวชระเบียนประวัติคนไข้ของนายเลียบ ผู้เป็นบิดา

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ตามระเบียบของแพทยสภา การจะเปิดเผยประวัติของผู้ป่วยได้ก็ต่อเมื่อมีคำสั่งจากศาลหรือผู้ป่วยยินยอมให้เปิดเผยข้อมูล

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า หลักทั่วไปผู้ป่วยมีสิทธิที่จะได้รับการปกปิดข้อมูลเกี่ยวกับความเจ็บป่วยของตนจากผู้ประกอบวิชาชีพโดยเคร่งครัด และตามข้อบังคับของแพทยสภาว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรม พ.ศ. 2526 ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมต้องไม่เปิดเผยความลับของผู้ป่วยซึ่งตนทราบมาเนื่องจากการประกอบวิชาชีพ เว้นแต่ด้วยความยินยอมของผู้ป่วย หรือเมื่อต้องปฏิบัติตามกฎหมายหรือตามหน้าที่กรณีนี้ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า นายเลียบถึงแก่กรรม ผู้อุทธรณ์ก็ได้แสดงหลักฐานว่าเป็นทายาทของผู้ป่วยโรงพยาบาลวัฒนานครจึงมีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเวชระเบียนประวัติคนไข้ของนายเลียบตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ทั้งนี้ ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2541) ออกตามความในพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลวชิระภูเก็ตเกี่ยวกับ เวชระเบียนประวัติคนไข้

ผู้อุทธรณ์ : นายทอง ฯ

หน่วยงานที่รับพิพดชอบ : โรงพยาบาลวชิระภูเก็ต

สาเหตุที่อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลวชิระภูเก็ต กรณีผู้อุทธรณ์ยื่นคำขอด้วยวาจาขอคัดถ่ายเวชระเบียนประวัติคนไข้ของ นางบัวลา ภรรยา และได้เสียชีวิตลง

เหตุผลในการปฏิเสธ

หน่วยงานปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า คณะกรรมการบริหารโรงพยาบาลมีมติไม่อนุญาตให้เปิดเผยเวชระเบียนของผู้เสียชีวิตกับบุคคลหรือหน่วยงานใดตามมาตรา 15 (2) และ (5) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาเห็นว่า เวชระเบียนประวัติคนไข้เป็นเอกสารที่แสดงถึงอาการเจ็บป่วยของผู้ป่วยและการให้การรักษาของแพทย์และบุคลากรของโรงพยาบาล จึงเป็นเอกสารที่เป็นข้อมูลของผู้ป่วยอันเกี่ยวเนื่องกับการรักษาพยาบาล ในกรณีนี้ผู้ป่วย คือนางบัวลาได้ถึงแก่กรรมแล้ว การขอความยินยอมเพื่อให้เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับประวัติการรักษาพยาบาลจากผู้ป่วยย่อมไม่อยู่ในวิสัยที่จะกระทำได้ ผู้อุทธรณ์เป็นสามีของผู้ป่วยซึ่งถึงแก่กรรมเป็นทายาทตามกฎหมาย จึงมีสิทธิขอทราบข้อมูลข่าวสารของผู้ป่วยที่ถึงแก่กรรมได้ การเปิดเผยรายงานทางการแพทย์หรือเวชระเบียนประวัติของผู้ป่วยกรณีนี้ จึงไม่ถือเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้ป่วยตามมาตรา 15 (5) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

มติคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์